ΕΤΟΣ Β'. ΜΥΤΙΛΗΝΗ — Παρασκευὴ τῇ 21η Δεκεμβρίου 1912 ΑΡ. 251

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑΙ

Ετησία	Εξάμηνος
Πρωτευούσῃ Γρ. ἀρ. 70	Πρωτευούσῃ Γρ. ἀρ. 40
Χωρίοις-Κράτει » » 85	Χωρίοις-Κράτει » » 47
Εξωτερικῷ Φρ. χρ. 25	Εξωτερικῷ Φρ. χρ. 14

Πᾶν χειρόγραφον δημοσιευόμενον ἢ μὴ δὲν ἐπιστρέφεται

ΑΙ ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΙΣ ΠΡΟΠΛΗΡΩΝΟΝΤΑΙ

Τιμὴ ἑκάστου φύλλου παρ. 10.

ΛΕΣΒΟΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗ, ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ ΚΑΙ ΤΩΝ ΕΙΔΗΣΕΩΝ

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ: ΔΕΥΤΕΡΑΝ - ΤΕΤΑΡΤΗΝ - ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΝ

ΚΑΤΑΧΩΡΙΣΕΙΣ

Διὰ πᾶσαν ἀγγελίαν, διαφήμισιν καὶ διατριβὴν ἰδιαίτεραι συμφωνίαι

Ἀποδείξεις πληρωμῆς μὴ φέρουσαι τὴν ὑπογραφὴν τοῦ Διευθυντοῦ θεωροῦνται ἄκυροι.

Τηλεγραφικὴ διεύθυνσις: "LESVOS„-MÉTELIN

ΓΡΑΦΕΙΑ ΕΝ ΤΗ ΕΜΠΟΡΙΚΗ ΣΤΟΑ ΑΡΙΘ. 9

Διευθυντὴς - Ἰδιοκτήτης: Ν. Α. ΤΑΧΤΑΤΖΗΣ

Η ΚΑΤΑΣΤΑΣΙΣ

Η Αὐστριακὴ ἀπειλὴ ἐπικρέμαται πάντοτε ὡς Δαμόκλειον ξίφος ἐπὶ τῶν Βαλκανικῶν καὶ τῆς εἰρήνης τοῦ κόσμου.

Τοῦτο εἶναι τὸ συμπέρασμα ἐξ ὅλων τῶν μέχρι σήμερον ληφθεισῶν ἐνταῦθα πολιτικῶν εἰδήσεων ἐπὶ τῶν πεπραγμένων τῆς τε παρελθούσης καὶ τῆς ἑβδομάδος ταύτης.

Ἐν Λονδίνῳ οἱ Τοῦρκοι πληρεξούσιοι ἐξακολουθοῦν μετερχόμενοι πάντοτε τὴν ἰδίαν πολιτικὴν τῶν παρελκύσεων, ἡ ὁποία ἐπιτρέπει εἰς τοὺς ἐν Κων)πόλει νὰ συμπληρώνωσι τὰ ὀχυρωματικὰ ἔργα τῆς Τσατάλζας καὶ νὰ προετοιμάζωσι τὴν ἄμυναν τῶν Δαρδανελλίων κατ' ἐνδεχομένης ἀπὸ ξηρᾶς ἐπιθέσεως ἐν περιπτώσει ἐπαναλήψεως τοῦ πολέμου.

Ἀφ' ἑτέρου ἀγγέλλεται ὅτι οἱ ἀντιπρόσωποι τῶν Βαλκανικῶν ἐν Λονδίνῳ θὰ ἐπιδώσουν ἀφεύκτως τελεσίγραφον ὅπως θέσωσι τέρμα εἰς τὰς σκοπίμους παρελκύσεις τῆς Πύλης καὶ τὴν Τουρκικὴν κακοπιστίαν.

Παρ' ὅλα ὅμως ταῦτα ὁ πόλεμος θὰ συνεχισθῇ, ἢ αἱ Δυνάμεις, ἀναμιγνυόμεναι θὰ δώσωσι μὲν πέρας εἰς αὐτόν, θὰ φροντίσουν δὲ νὰ ἐξασφαλίσωσι δι' ἑαυτὰς τὸ μεγαλύτερον μέρος τῆς λείας ἐκ τῶν ἀγώνων καὶ τοῦ αἵματος τῶν Βαλκανικῶν κρατῶν;

Οὐδετέρα τῶν πιθανοτήτων τούτων ἀποκλείεται, ἀμφότεραι δὲ εἶνε ἐξίσου ἐπιβλαβεῖς διὰ τὰ συμφέροντα τῶν συμμάχων, οἱ ὁποῖοι ἐν μὲν τῇ πρώτῃ περιπτώσει θ' ἀπεκδυθοῦν εἰς νέον ἀγῶνα αἱματηρότατον κινδυνεύοντες νὰ εὑρεθοῦν ἐν τέλει ἐὰν ἡ νίκη στέψῃ καὶ πάλιν τὰ ὅπλα των ἀντιμέτωποι τῆς Εὐρώπης ἐν Κων)πόλει, ἐν δὲ τῇ δευτέρᾳ θὰ εὑρεθοῦν εἰς τὴν ἀνάγκην νὰ ὑποκύψουν εἰς τὴν θέλησιν τῆς ἰδίας αὐτῆς Εὐρώπης καὶ μερικώτερον εἰς τὰς ἁρπακτικὰς διαθέσεις τῆς Αὐστροουγγρικῆς διπλωματίας.

Ὁπωσδήποτε τολμηρὸν θὰ ἦτο νὰ ἀποφανθῇ τις ὑπὲρ τοῦ ἑνὸς ἢ τοῦ ἄλλου τῶν ἐνδεχομένων τούτων. Πιθανὸν νὰ προκύψῃ εἰς τὸ μέσον τρίτον τι, τὸ ὁποῖον δὲν εἶνε δυνατὸν νὰ προΐδῃ τις καὶ τὸ ὁποῖον κρύπτει ἡ αὔριον.

Ὅλα ἐξαρτῶνται ἐκ τῆς συμπνοίας τὴν ὁποίαν θὰ ἐπιδείξουν τὰ σύμμαχα Βαλκανικὰ πρὸ τῶν δύο ἀντιθέτων ἀλλ' ἀνίσων τὴν δύναμιν ρευμάτων τῆς Τριπλῆς συνεννοήσεως.

Ὁπωσδήποτε ὅμως ἡ κατάστασις παραμένει πάντοτε διὰ τοὺς λαοὺς τῆς Ἀνατολῆς μεστὴ ἀγωνιῶν καὶ ἀνησυχίας.

ΜΥΤΙΛΗΝΑΪΚΑ ΧΡΟΝΟΓΡΑΦΗΜΑΤΑ

Ο ΠΡΟΑΓΓΕΛΟΣ ΤΗΣ ΝΙΚΗΣ

Ἠταν αὐγὴ ἀκόμα —μία ὡραία αὐγὴ μὲ ροδοκόκκινες ἀνατολὲς καὶ οὐρανὸν ὁλογάλανο— ὅταν διεδόθη τὸ παράδοξο ἄκουσμα·

Μία πέρδικα, κάπου ἐκεῖ ξεμοναχεμένη, ἦρθε ἥμερα ἥμερα ὡς τὰ πόδια τοῦ στρατοπέδου —ἐπάνω ἀπὸ τοῦ Λάμπη τοὺς μύλους— καὶ στάθηκε νὰ πιασθῇ ἀπὸ τοὺς στρατιώτας μας.

Ὁ στρατός τὴν ὥρα ἐκείνη ἑτοιμάζονταν γιὰ πορεία. Ἄλλος ἔδενε τὸ ἀντίσκηνό του, ἄλλος ἑτοίμαζε τὸ βαρύ του γυλεό, ὁ ἕνας χτένιζε τὰ μαλλιά του βρεμμένα φειδωλὰ μὲ τὸ ἀκριβὸ νερὸ τοῦ παγουριοῦ του, καὶ ἄλλος, ἑτοιμασμένος ἤδη, σιγοτραγουδοῦσε περιμένοντας τὸ σάλπισμα τῆς συντάξεως. Καὶ τὸ στρατόπεδο βοΐζε ἀπὸ τὶς ζωηρὲς ὁμιλίες, τὰ ἄσματα καὶ τὶς ἀπαραίτητες συναδελφικὲς λογοτριβές.

Ἀπὸ βραδὺς οἱ περισσότεροι εἶχαν διανυκτερεύση γύρω στὶς πανηγυρικὲς φωτιὲς ποὺ ἄναψαν πέρα πέρα στὸ στρατόπεδο, καὶ εἶχαν ἐξαντλήση τὶς ἀναμνήσεις παλιῶν παραμυθιῶν κι' ἱστορημάτων καὶ ἡρωϊκῶν τραγουδιῶν μαζὶ μὲ τὶς εἰκόνες τὶς τωρινὲς κι' ὁλοζώντανες ἀγαπημένων προσώπων, ποὺ λὲς καὶ μισοφαίνονταν μακριάθε μέσα στῆς νύχτας τὸ σκοτάδι καὶ στὸ θολὸ καπνὸ τῆς φωτιᾶς μ' ἕνα γλυκὸ γέλοιο στὰ χείλη καὶ μ' ἕνα δάκρυ ὁλόπικρο στὰ ματοβλέφαρα· — Ἠταν ἡ παραμονὴ τῆς μάχης.

Καὶ τώρα ἡ καλοσημαδιὰ τῆς πέρδικας.

Μιὰ πέρδικα νἄρθῃ μονάχη της νὰ πιαστῇ! Η πέρδικα ἡ ἀπρόσιτη, ἡ ἀπίαστη πέρδικα, ποὺ τὴν ἀγριάδα της ἔχει ξεχωριστὰ τραγουδήση ἡ ποιητικὴ γλῶσσα τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ μὲ τόσα ὄμορφα λόγια!..

Μία ἥμερη χαρὰ καὶ μιὰ ἐρωτόπαθη γλυκυθυμία χύθηκε σὲ ὅλων τὰ στήθια· Κι' ἀνάμεσα ἀπὸ τὶς ἀναμνήσεις τῶν ἀγαπημένων προσώπων καὶ μέσα στὴν ἀναμονὴ τῆς μάχης, ἡ εἰκόνα τῆς πέρδικας κυρίευε στὴ φαντασία ὅλων, σὰν ἕνα σημεῖο οὐρανόσταλτο, σὰν μιὰν ἀχτίνα χρυσῶν ἐλπίδων, σὰν ἕνας ἥσκιος θεϊκοῦ χεριοῦ στὰ κεφάλια τῶν παιδιῶν μας. Κι' ἀκούστηκαν χαρὰς τραγούδια ν' ἀντηχοῦν στὸν κάμπο ἀπ' ἄκρη σ' ἄκρη, καὶ τὰ μάτια γελοῦσαν πρὸς τὴν εἰκόνα τῆς ἀναμενομένης μάχης καθὼς πρὸς εἰκόνα τρυφερῆς ἀγκαλιᾶς ἀγαπημένης κόρης.

Δὲν ἦτο πλέον μάχη τὸ ἀναμενόμενον. Ἠτο πανηγύρι εὐφρόσυνο, συνοδευόμενον ἀπὸ τὴν μουσικὴν τῶν σφαιρῶν μας καὶ τῶν σφαιρῶν τοῦ ἐχθροῦ, ποὺ θὰ τὰς ἀπεμάκρυνε ἀπὸ τὰ κορμιά μας κάποια ὑπερφυσικὴ δύναμις, ἡ δύναμις τοῦ Θεοῦ τῆς Ἑλληνικῆς φυλῆς.

Ε, λοιπόν, ἦτο γραμμένον, ἦτο ἀποφασισμένον ἄνωθεν νὰ νικήσουν παντοῦ τὰ Ἑλληνικὰ ὅπλα.

Καὶ κυκλοφοροῦσαν χίλιες φῆμες ἀπὸ στόματος σὲ στόμα. Ὁ πετεινός ὁ διάσημος ποὺ ἀκολούθησε τὸ νικηφόρο στρατὸ ἀπὸ τὴν Ἐλασσῶνα. Ὁ ἀνοιξιάτικος καιρὸς ποὺ βασίλευε μέσα στὴν καρδιὰ τοῦ χειμῶνα. Κάποιοι μυστηριώδεις ἀριθμοὶ ἀπὸ τὴν Ἀποκάλυψιν. Τὰ προφητικὰ ὁράματα καὶ οἱ χρησμοὶ ἀρχαίων βασιλέων. Τὰ γράμματα τῶν δύο λέξεων: «Ἀναστάσεως ἡμέρα», τῶν ὁποίων ἡ ἀριθμητικὴ ἀξία δίδει ἄθροισμα τὸν ἀριθμὸν 1912.

Καὶ τώρα ἡ πέρδικα· ἡ πέρδικα ἡ παρθένα, ἡ πέρδικα ἡ ἀγριωπή,

«πῶχει τὰ νύχια κόκκινα
καὶ τὰ φτερὰ γραμμένα»

ποὺ ἦρθε στὰ πόδια τῶν στρατιωτῶν μας ἥμερη σὰν ἀρνάκι καὶ στάθηκε νὰ πιαστῇ.

— Πρέπει νὰ μὴν τὴ σκοτώσουν τὴν καϋμένη.

— Νὰ τὴ βάλουν σὲ χρυσὸ κλουβί.

— Νὰ τῆς χτίσουν παλατάκι ἀπὸ συντέφι καὶ μάλαμα...

Δὲ ξεύρω ἂν ἡ καλὴ πέρδικα συνετέλεσε στὴ δόξα τῶν ὅπλων μας. Ἀλλ' εἶναι βέβαιον ὅτι τὴν προανήγγειλε στὶς ψυχές μας. Ὁ στρατὸς ἦτον εἰδοποιημένος πλέον καὶ ἤξευρε ποῦ ἐπήγαινε. Ἐπήγαινε νὰ στήσῃ τρόπαια καὶ νὰ ψάλῃ θριάμβους.

Πρέπει νὰ ἔχῃ κανεὶς τὴ μεγάλη καρδιὰ τοῦ Ἐπαμεινώνδα γιὰ νὰ φωνάξῃ στὴν κακοσημαδιὰ «εἷς οἰωνὸς ἄριστος ἀμύνεσθαι περὶ πάτρης», Ἀλλὰ πόσο μεγάλη κάνει τὴν καρδιὰ ὁ ἄριστος οἰωνός! Καὶ ἂν ἡ πρόληψη ἔχει τόση δύναμη, ἀξίζει μὰ τὴν ἀλήθεια νὰ τῆς στήσῃ κανεὶς ἄγαλμα καὶ βωμὸ νὰ τῆς κτίσῃ.

Δῶρος

ΑΙ ΕΝΕΡΓΕΙΑΙ ΤΩΝ ΑΡΜΕΝΙΩΝ

Αἱ Τουρκικαὶ ἐφημερίδες ἀναγράφουσαι διαφόρους διαδόσεις περὶ ἐνεργειῶν τῶν ἀρμενικῶν κομιτάτων περὶ ἐθνικῆς ἀποκαταστάσεως τῶν Ἀρμενίων ἐπάγονται τὰ ἑξῆς:

Τὸ κομιτάτον «Τασναξουτιούν» τὸ ὄργανον αὐτοῦ «Αζαδαμάρ» καὶ τινες ἄλλοι Ἀρμένιοι διαμαρτύρονται κατ' αὐτὰς σφοδρῶς καὶ προκλητικώτατα κατὰ τῆς ἐν Ἀρμενίᾳ κακοδιοικήσεως καὶ τῶν βιαιοπραγιῶν τῶν Κούρδων. Βεβαίως ἡ Κυβέρνησις ἐπιθυμεῖ διακαῶς καὶ ὀφείλει νὰ βελτιώσῃ τὴν κατάστασιν αὐτὴν ἥτις προκαλεῖ διαμαρτυρίας. Εἰς αὐτὸ εἴμεθα σύμφωνοι. Δὲν ἐννοοῦμεν ὅμως ποσῶς τὴν πρόσκλησιν τοῦ «Τασναξουτιούν», τὸ ὁποῖον ἀκριβῶς ἐπὶ 2 ἔτη συνειργάζετο μετὰ τοῦ κομιτάτου τῆς «Ἑνώσεως καὶ Προόδου», ὅπερ ἐκάθαρνα τὴ χώραν καὶ ὑπέθαλπε τὰς κουρδικὰς βιαιοπραγίας.

Οἱ Τασνακισταὶ οἱ ὁποῖοι ἦσαν μοναδικοὶ εἰς τὸ νὰ ψηφίζουν τοὺς κομιτατικοὺς ὑποψηφίους βουλευτάς, διατί ἆρά γε ἤλλαξαν τώρα πολιτικήν;

Δὲν θέλομεν νὰ δώσωμεν ἡμεῖς αὐτοὶ τὴν ἀπάντησιν τῆς ἐρωτήσεως ταύτης. Διαβεβαιοῦμεν ἁπλῶς τοὺς Ἀρμενίους ὅτι εἶνε δι' αὐτοὺς ἐπικίνδυνος ἡ φιλία τῆς Ρωσσίας καὶ ὅτι τὸ συμφέρον των ἔγκειται ἐν τῇ μετὰ τῶν Ὀθωμανῶν συνεργασίᾳ.

ΤΟ ΚΥΠΡΙΑΚΟΝ ΖΗΤΗΜΑ

Ἀπὸ τὴν μακρυνὴν νῆσον, ἥτις ἀποτελεῖ ἑστίαν ἀκραιφνεστάτου καὶ ἀκμαιοτάτου Ἑλληνισμοῦ, ἀπὸ τὴν Κύπρον, ἠκούσθη καὶ πάλιν τὸ κήρυγμα τῆς ἐθνικῆς ἑνώσεως. Τὸ ὑπόμνημα, ὅπερ ὑπέβαλον καὶ πάλιν οἱ Κύπριοι εἰς τὴν Ἀγγλικὴν Κυβέρνησιν, συνέχεια ἁπλῆ τοῦ προγράμματος, ὅπερ καθιέρωσεν ὁ Κυπριακὸς λαὸς ἅμα τῇ Ἀγγλικῇ κατοχῇ, εἶνε γεγραμμένον μετὰ τοῦ ἀπολύτου ἐκείνου σεβασμοῦ πρὸς τὴν προστάτιδα Δύναμιν, ὃν ἐνδεικνύει ἡ κατὰ τοὺς τελευταίους τούτους καιροὺς ἐπάνοδος τῆς Ἀγγλικῆς πολιτικῆς εἰς τὸν ὡραῖον δρόμον τῶν φιλελευθέρων ἰδεῶν, γνώρισμα χαρακτηριστικὸν τῆς Ἀγγλικῆς φυλῆς, ἀφ' οὗ ἐνομίσθη ὅτι εἶχε παρεκκλίνει ἡ Ἀγγλία ἐκ κακῆς ἀντιλήψεως τῶν καθ' ἡμᾶς πραγμάτων καὶ αὐτῶν τῶν Ἀγγλικῶν συμφερόντων. Καὶ ἐν τούτῳ ἀκριβῶς βλέπομεν οὐχὶ μεταστροφὴν τῆς Κυπριακῆς πολιτικῆς, ἥτις ἡ αὐτὴ ἐξακολουθεῖ πάντοτε σθεναρὰ καὶ ἑνιαία, ἀλλὰ προσανατολισμὸν τῆς Κυπριακῆς σκέψεως πρὸς τὴν Ἀγγλικὴν manlalité. Εἶνε ἀκένωτος βεβαίως ἡ φαρέτρα ἐξ ἧς δύνανται οἱ Κύπριοι νὰ ὁπλισθῶσιν, ὅπως συνηγορήσωσιν ὑπὲρ τῶν ἀπαραγράπτων ἐθνικῶν αὐτῶν δικαίων· ὁλόκληρος ἡ μακρὰ αὐτῶν ἱστορία συνεταυτίσθη μὲ τὰς τύχας καὶ τὴν ἱστορίαν τοῦ ἔθνους, οὗτινος ἡ ἀποκατάστασις χωρεῖ σήμερον προηγμένη. Ἀλλ' ἀντὶ τούτων οἱ Κύπριοι ἀντλοῦσι τὰ ἐπιχειρήματα αὐτῶν ἐξ αὐτῆς τῆς Ἀγγλικῆς σκέψεως ἣν ἐξωτερίκευσαν τελευταίως αἱ ἐν σχέσει πρὸς τὰ δίκαια τῶν ἐθνοτήτων ἐν Ἀνατολῇ δηλώσεις τῶν Ἄγγλων Ὑπουργῶν. Αὐτὰς τὰς δηλώσεις καὶ τὴν παγκόσμιον ἀναγνώρισιν τῆς Ἑλλάδος ὡς ἰσχυροῦ παράγοντος προόδου καὶ πολιτισμοῦ ἐν Ἀνατολῇ ἐπικαλεῖται εὐλόγως ὁ Κυπριακὸς λαὸς ἐν τῇ πρὸς τὴν Ἀγγλικὴν Κυβέρνησιν ἐκκλήσει αὐτοῦ ὑπὲρ τῆς ἐθνικῆς του ἀποκαταστάσεως.

Εἶνε ἆρά γε πιθανὸν ἡ εὐχὴ αὕτη νὰ πραγματωθῇ σήμερον καὶ ἡ νέα Ἑλλὰς νὰ ἐπεκτείνῃ τὸ κράτος αὐτῆς μέχρι τῶν αἰγιαλῶν, εἰς τοὺς ὁποίους ἄλλοτε πρὸ χιλιάδων ἐτῶν ἔφερον τὴν ἐλευθερίαν αἱ τριήρεις τοῦ Κίμωνος καὶ πρὸ ἑκατοντάδων ἐτῶν αἱ τριήρεις Νικήτα τοῦ Χαλκούτζη; Ὡς καὶ πρό τινος ἐγράφομεν, οὐδὲν ἀσφαλὲς δυνάμεθα νὰ εἴπωμεν, οὐδὲν θετικὸν δυνάμεθα νὰ γνωρίζωμεν. Ἀλλ' ἀναγνόντες τὸ εὐλαβὲς τῶν Κυπρίων ὑπόμνημα ἀδυνατοῦμεν νὰ κρύψωμεν [illegible] ὅλον Ἑλληνικὸν πάθος ὑπὲρ τῆς εὐγενεστάτης Ἑλληνικῆς νήσου, ἥτις καίτοι ἐν τῇ ἐσχατιᾷ τοῦ Ἑλληνισμοῦ εὑρισκομένη εἶνε πάντοτε τεταγμένη ἐν τῇ πρωτοπορείᾳ τῶν Ἑλληνικῶν δυνάμεων πρὸς πραγμάτωσιν τῶν Πανελληνίων ἰδανικῶν.

Ἐν τῇ Πανευρωπαϊκῇ κινήσει, ἣν διαπνέει τὴν στιγμὴν ταύτην ἄνεμος εὐνοίας πρὸς τὰ δίκαια τῶν ἐθνοτήτων καὶ ἧς κέντρον εἶνε ἡ πρωτεύουσα τῆς Μεγάλης Βρεττανίας, εἰς στιγμὴν καθ' ἣν κρίνεται ἡ τύχη τῶν Ἑλληνικῶν νήσων καὶ τὸ νησιωτικὸν Ἑλληνικὸν κράτος ἐπεκτείνεται ἐπὶ ὅλων τῶν Ἑλληνικῶν νήσων, ἀδυνατοῦμεν νὰ φαντασθῶμεν ὅτι θὰ ἐξαιρεθῇ τοῦ κράτους τούτου νῆσος Ἑλληνικὴ ὡς ἡ Κύπρος; Ἀλλ' ἂν τοιαύτη εἶνε ἡ Ἑλληνικὴ ἄποψις δὲν βλέπομεν πῶς εἶνε δυνατὸν νὰ εἶνε διάφορος ἡ Ἀγγλικὴ τοῦ ζητήματος ἄποψις. Η Ἀγγλία ἐκήρυξε πλέον ἢ ἅπαξ ὅτι ἡ Κύπρος εἶνε ἄχρηστος εἰς αὐτήν, τὰ δὲ Ἀγγλικὰ ἐν τῇ Μεσογείῳ συμφέροντα οὐδὲν ἔχουσι νὰ πάθωσιν, ἐὰν ἀντὶ τῆς Ἀγγλικῆς κυματίσῃ ἐπὶ τῆς Κύπρου σημαία οὐχὶ ἀντίζηλος, ἀλλὰ φίλη προσφιλὴς εἰς τοὺς νησιώτας καὶ ἐξ ἴσου ἐκπολιτιστική. Η Ἀγγλία ἐπιδεικνύουσα ἐν τῷ ζητήματι τῆς Κύπρου μεγαλόψυχον πολιτικήν, προάγει αὐτὸ αὐτῆς τὸ γόητρον καὶ τὰ ἴδια συμφέροντα ἐν τῇ ἐγγὺς Ἀνατολῇ καὶ ἀπαλλάσσεται συγχρόνως τοῦ «λευκοῦ ἐλέφαντος», ὡς ὑποργικὰ χείλη ἀπεκάλεσαν τοσάκις τὴν Κύπρον. Η Ἐπιτροπὴ τῆς Αὐτοκρατορικῆς Ἀμύνης ἐξήνεγκε νομίζομεν καὶ ἄλλοτε διὰ τὴν Κύπρον τὴν γνώμην αὐτῆς, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τοῦ σημείου τούτου δὲν νομίζομεν δυσχερῆ τὴν ἐξεύρεσιν λύσεως ἱκανοποιούσης πιθανοὺς ἐνδοιασμούς. Pace with honour εἶχε κηρύξει ἄλλοτε, ὅτε ἔφερεν ὁ Βηκονσφηλδ ἐπιστρέφων ἐκ τοῦ Βερολινείου Συνεδρίου καὶ «εἰρήνη μετὰ τιμῆς» θὰ εἶνε σήμερον δι' αὐτὴν τὴν Ἀγγλίαν, ἐὰν αὕτη συνεχίζουσα μακρὰς καὶ ἐνδόξους φιλελευθέρας παραδόσεις, ἀποδώσῃ τὴν παρακαταθήκην τοῦ 1878 εἰς ἐκείνους εἰς τοὺς ὁποίους ἀνήκει, ἀφοῦ σήμερον ἤρξαντο εὐτυχῶς ἀναζῶσαι ἐν τῷ διεθνεῖ δικαίῳ, πρωτοστατούσης τῆς εὐγενοῦς καὶ φιλελευθέρας Ἀγγλίας, αἱ μεγάλαι ἀρχαὶ τοῦ δικαίου τῶν ἐθνοτήτων, αἵτινες τοσοῦτον συνετέλεσαν κατὰ τὸν παρελθόντα αἰῶνα εἰς τὴν πρόοδον τοῦ παγκοσμίου πολιτισμοῦ.

Τὸ ὑπόμνημα τῶν Κυπρίων

Πολυπληθὴς συνέλευσις τῶν Κυπρίων, ἀντιπροσωπεύουσα πάσας τὰς ἐπαρχίας τῆς νήσου, συνέταξε καὶ ὑπέβαλε πρὸς τὴν Κυβέρνησιν τὸ κάτωθι ὑπόμνημα:

«Ἐντιμότατε,

Οἱ εὐσεβάστως ὑπογεγραμμένοι ἀντιπρόσωποι τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ τῆς Κύπρου, συνελθόντες σήμερον ἐν γενικῇ συνελεύσει ἐν τῷ μεγάρῳ τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς ὑπὸ τὴν προεδρίαν τῆς Α. Π. τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Κύπρου καὶ ἐκπληροῦντες γενικὴν καὶ ὁμόφωνον ἐντολὴν τοῦ λαοῦ, ὃν ἀντιπροσωπεύομεν, λαμβάνομεν τὴν τιμὴν νὰ καθυποβάλωμεν τῇ Σεβαστῇ Κυβερνήσει τῆς Αὐτοῦ Βρεττανικῆς Μεγαλειότητος τὴν ἀκόλουθον θερμοτάτην ἔκκλησιν.

Εἶνε γνωστὸν εἰς τὴν Σ. Κυβέρνησιν καὶ τὸ μεγαλόφρον ἔθνος τῆς Μεγάλης Βρεττανίας ὅτι ἡ Κύπρος μετὰ χαρᾶς καὶ εὐγνωμοσύνης ἐχαιρέτισε πρὸ 34 ἐτῶν τὴν Βρεττανικὴν σημαίαν, ὡς ἀπαλλάκτειραν ταύτην σκληροῦ ζυγοῦ τοσούτων αἰώνων, καθόσον ὁ Κυπριακὸς λαὸς ἀπ' τῶν πρώτων ἡμερῶν, βασιζόμενος ἐπὶ τῶν ἱστορικῶν τούτων δικαίων καὶ τῶν φιλελευθέρων ἀρχῶν τοῦ Βρεττανικοῦ ἔθνους, ἤλπισεν ὅτι τοῦτο δὲν θὰ ἐβράδυνε νὰ συμπληρώσῃ τὸ ἀπελευθερωτικὸν ἔργον του διὰ τῆς ἐθνικῆς ἀποκαταστάσεως τῆς νήσου.

Μὲ τὰς ἐλπίδας ταύτας ὁ λαὸς τῆς Κύπρου πολλάκις ἀπὸ τῆς κατοχῆς ἀπηύθυνε, μετὰ τοῦ ὀφειλομένου σεβασμοῦ, αἰτήσεις ὑπὲρ τῆς ἑνώσεως τῆς Κύπρου μετὰ τοῦ Ἑλληνικοῦ Βασιλείου, μεθ' οὗ τὸν συνδέουσιν ἀδιάρρηκτοι δεσμοὶ κοινῆς καταγωγῆς, θρησκείας, παραδόσεων καὶ γλώσσης.

Νῦν δ' ὁπότε διὰ τῆς ἐκβάσεως τοῦ Βαλκανικοῦ πολέμου ἡ τύχη τῶν χριστιανικῶν λαῶν τῆς Ἀνατολῆς πρόκειται νὰ διαρρυθμισθῇ ἐπὶ τῆς βάσεως τοῦ δικαίου τῶν ἐθνοτήτων, φρονοῦμεν μετὰ πεποιθήσεως ὅτι ἐπέστη ἡ κατάλληλος στιγμὴ ὅπως θέσωμεν εἰς χεῖρας τῆς Βρεττανικῆς Κυβερνήσεως καὶ τοὺς ἰδικούς μας πόθους, ἀπεκδεχόμενοι παρ' αὐτῆς τὴν τελικὴν λύσιν τοῦ Κυπριακοῦ ζητήματος ἐπὶ τῆς αὐτῆς βάσεως τοῦ δικαίου τῶν ἐθνοτήτων, ἤτοι διὰ τῆς ἑνώσεως τῆς Κύπρου μετὰ τῆς μητρὸς Ἑλλάδος, ἡ ὁποία τολμῶμεν νὰ πιστεύωμεν ὅτι ἀνεγνωρίσθη παγκοσμίως ὡς ἰσχυρὸς παράγων τῆς προόδου καὶ τοῦ πολιτισμοῦ ἐν τῇ ἐγγὺς Ἀνατολῇ καὶ ὡς παρέχουσα ἱκανὴ ἐχέγγυα ἰσονόμου καὶ προοδευτικῆς διοικήσεως τῶν ὑπὸ τὴν διακυβέρνησιν αὐτῆς λαῶν.

Τρέφομεν ἑπομένως τὴν πεποίθησιν, Ἐντιμότατε, ὅτι ἡ Βρεττανικὴ Κυβέρνησις ἥτις πρώτη μεταξὺ τῶν πεπολιτισμένων Κρατῶν προσφάτως διὰ τοῦ Ἐντίμου αὐτῆς Πρωθυπουργοῦ ἀνεκήρυξε τὸ δόγμα τῆς ἀπελευθερώσεως τῶν χριστιανῶν τῆς Ἀνατολῆς καὶ τῆς ἀφιλοκερδείας τῆς Εὐρώπης ἐν τῇ διαρρυθμίσει τοῦ Ἀνατολικοῦ ζητήματος, θὰ ἐπεκτείνῃ τὰς εὐγενεῖς αὐτῆς ἀρχὰς καὶ ἐφ' ἡμῶν καὶ διὰ τῆς ἐθνικῆς ἀποκαταστάσεως τῆς νήσου δίδον θὰ δημιουργήσῃ τίτλον ἐπὶ τὴν εὐγνωμοσύνην τοῦ πολυπαθοῦς, ἀλλὰ μὲ ἱστορικὸν παρελθὸν Κυπριακοῦ λαοῦ καὶ σύμπαντος τοῦ Ἑλληνικοῦ.

Ἐφ' ᾧ διατελοῦμεν, Ἐντιμότατε, μετ' ἐξαιρέτου τιμῆς καὶ βαθείας ὑπολήψεως.

Ἐν Ἀρχιεπισκοπῇ Κύπρου τῇ 6)19 Δεκεμβρίου 1912

(ὑπογρ.) † Ὁ Κύπρου *Κύριλλος*
† Ὁ Μητροπολίτης Πάφου *Ἰάκωβος*
† Ὁ Πρόεδρος Κυρηνείας *Κύριλλος*
† Ὁ Ἡγούμενος Κύκκου *Κλεόπας*

Πασχάλης Κωνσταντινίδης Μ. Ν. Σ., Ἀχιλλεὺς Λιασίδης Δήμαρχος Μ. Ν. Σ., Θεοφάνης Θεοδότου Μ. Ε. Σ. Μ. Ν. Σ., Ι. Οἰκονομίδης Μ. Ν. Σ., Δ. Χ. Σιδέρης, Α. Εὐάγγ. Λοΐζου Μ. Ν. Σ., Νικ. Δ. Θεμιστοκλέους Δήμαρχος Λάρνακος, Ν. Νικολαΐδης Δήμαρχος Πάφου, Φ. Ζαννέτος, Σπ. Αραούζος, Μ. Γ. Νικολαΐδης, Μιχ. Παπαπέτρου, Αγ. Φραγκούδης, Μ. Δ. Γραγκούδης, Γ. Μαρκίδης, Ἀριστόδημος Γ. Γεωργιάδης, Ζαχ. Ι. Μιχαηλίδης, Κωνστ. Λουΐζίδης, Ν. Λοΐζου, Σάββας Χρήστης, Ἰωάνν. Μ. Μοριάνθης, Χαρ. Δ. Δημητριάδης, Αθ. Κ. Χατζηϊωάννου, Κλ. Κ. Λυμπουρής.

Τὸ ὑπόμνημα ἀπεστάλη διὰ τοῦ Ἁρμοστοῦ, ἀλλ' ἐπειδὴ οὗτος ἀπουσίαζεν εἰς Κάιρον, διεβιβάσθη αὐτῷ τοῦτο τηλεγραφικῶς. Πληροφορίαι ἐκ Κύπρου βεβαιοῦν ὅτι ὁ Ἁρμοστὴς δὲν ἔλαβε δυσαρέστως γνῶσιν τῶν γενομένων.

Η ΔΡΑΣΙΣ
ΤΟΥ ΕΛΛ. ΣΤΡΑΤΟΥ
ΑΠΟ ΤΗΣ ΕΝΑΡΞΕΩΣ ΤΩΝ ΕΧΘΡΟΠΡΑΞΙΩΝ
ΜΕΧΡΙ ΣΗΜΕΡΟΝ

ΕΚΘΕΣΙΣ
ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΕΠΙΤΕΛΕΙΟΥ

Τὸ Ἐπιτελεῖον τοῦ Ἑλληνικοῦ στρατοῦ τῆς Θεσσαλίας καὶ τῆς Μακεδονίας προέβη εἰς τὴν ἀκόλουθον ἀνακοίνωσιν ἐν σχέσει πρὸς τὴν δρᾶσιν τοῦ Ἑλληνικοῦ στρατοῦ ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς κινητοποιήσεως μέχρι τῆς 6)19 Δεκεμβρίου ἐνεστῶτος ἔτους.

Τῇ 18 Σεπτεμβρίου (ἐ. π.) πρώτη ἡμέρα τῆς κινητοποιήσεως, ἡ ὁποία ἐπερατώθη τῇ 23 τοῦ αὐτοῦ μηνός.

Τῇ 24 Σεπτεμβρίου ἤρξατο ἐν Θεσσαλίᾳ ἡ στρατηγικὴ συγκέντρωσις τῶν δυνάμεων, περατωθεῖσα τῇ 4 Ὀκτωβρίου.

Τῇ 5 Ὀκτωβρίου ὁ Ἑλληνικὸς στρατὸς διέβη τὰ σύνορα καὶ ἤρχισε τὴν προέλασιν εἰς τὸ ἐχθρικὸν ἔδαφος μετὰ μικρὰς ἀψιμαχίας ἐπὶ τῶν συνόρων.

Τῇ 6 Ὀκτωβρίου συνεκροτήθη ἡ μάχη τῆς Ἐλασσῶνος. Τὴν ἐπίθεσιν διεξήγαγεν ἡ δεξιὰ πτέρυξ τοῦ ἑλληνικοῦ στρατοῦ (πρώτη καὶ ἀποσπάσματα τῆς δευτέρας Μεραρχίας). Αὐθημερὸν μάχη εἰς τὸ ἔσχατον ἄκρον τῆς δεξιᾶς, δοθεῖσα ὑπὸ τῆς ταξιαρχίας Κωνσταντινοπούλου πλησίον τοῦ Ψηλοχωρίου.

Τῇ 7 Ὀκτωβρίου συνεκροτήθη ἡ μάχη τῆς Δεσκάτης καὶ κατάληψις αὐτῆς ὑπὸ τῆς ταξιαρχίας Γεννάδη.

Τῇ 9 Ὀκτωβρίου ἔλαβε χώραν ἡ μάχη τοῦ Σαρανταπόρου, τῆς ὁποίας μετέσχον ἡ 1η, 2α, 3η, 4η Μεραρχία καὶ σύμπαν τὸ πεδινὸν πυροβολικὸν τοῦ στρατοῦ.

Αὐθημερὸν ἀψιμαχίαι πλησίον τοῦ Μόκρο (4η Μεραρχία). Μάχη τῶν Λαζαράδων (5η Μεραρχία)·

Τῇ 9 καὶ 10 Ὀκτωβρίου μάχη εἰς Βλαχολείβαδον (ταξιαρχία Κωνσταντινοπούλου).

Τῇ 10 Ὀκτωβρίου καταδίωξις διὰ Σαρανταπόρου ὑπὸ τοῦ κυρίου σώματος τοῦ στρατοῦ καὶ μάχη τοῦ Ρυχόβου. Ὁλόκληρον τὸ τουρκικὸν πυροβολικόν, ἀποτελούμενον ἀπὸ 6 πυροβολαρχίας, ἐκυριεύθη παρὰ τὰς Πύλας.

Τῇ 13 Ὀκτωβρίου ἀψιμαχίαι παρὰ τὸ Καϊλάρ (ταξιαρχία ἱππικοῦ).

Τῇ 15 Ὀκτωβρίου ἐκπόρθησις τῶν στενῶν τῆς Πέτρας καὶ σύγκρουσις πλησίον τῆς Αἰκατερίνης (7η Μεραρχία)

Τῇ 16 Ὀκτωβρίου μάχη πλησίον τοῦ Κίτρου (7η Μεραρχία). Αὐθημερὸν μάχη τοῦ Λαμπάνιτσι (5η Μεραρχία).

Τῇ 17 καὶ 18 Ὀκτωβρίου ἀψιμαχία πλησίον τῶν Γρεβενῶν (ταξιαρχία Γεννάδη).

Τῇ 19 καὶ 20 Ὀκτωβρίου συνεκροτήθη ἡ μάχη τῶν Γενιτσῶν (1η, 2α, 3η, 4η, 6η Μεραρχία). Καταδίωξις δύο μεραρχιῶν, ἅλωσις δέκα τηλεβόλων καὶ ὑλικοῦ σύλληψις πολυαρίθμων αἰχμαλώτων.

Τῇ 20 Ὀκτωβρίου μάχη καὶ ἐκπόρθησις τῆς γεφύρας Καρὰ Ἀσμάκ (7η Μεραρχία).

Τῇ 21 Ὀκτωβρίου μάχη τῆς Μπανίτσης (5η Μεραρχία).

Τῇ 22, 23, 24 Ὀκτωβρίου, μάχη τοῦ Σόροβιτς (5η μεραρχία).

Τῇ 24, 25 Ὀκτωβρίου, διάβασις τοῦ Βαρδάρ (1, 2α, 3η, 4η, 6η, 7η μεραρχία, ταξιαρχία Κωνσταντινοπούλου καὶ ταξιαρχία ἱππικοῦ). Προτάσεις παραδόσεως ἐκ μέρους τοῦ Τούρκου ἀρχιστρατήγου.

Τῇ 26 Ὀκτωβρίου, προέλασις ὁλοκλήρου τῆς στρατιᾶς ἐναντίον τῆς Θεσσαλονίκης, μετὰ τὴν ἀπόρριψιν τῶν πρώτων προτάσεων τοῦ Ταχσὶν πασᾶ. Αὐθημερὸν παραδοχὴ τῶν ὑπὸ τοῦ Διαδόχου τεθέντων ὅρων καὶ παράδοσις τῆς τε Τουρκικῆς φρουρᾶς καὶ τῆς Θεσσαλονίκης. Κατάληψις τῆς πόλεως ὑπὸ τῆς ταξιαρχίας Κωνσταντινοπούλου.

Τῇ 27 Ὀκτωβρίου εἴσοδος εἰς Θεσσαλονίκην τοῦ Ἑλληνικοῦ στρατοῦ. (Ταξιαρχία Κωνσταντινοπούλου καὶ 7η μεραρχία). Ἀφοπλισμὸς τῆς Τουρκικῆς φρουρᾶς.

Τῇ 1, 3, 5 Νοεμβρίου, μάχη πλησίον τῆς Σιατίστης.

Τῇ 1 Νοεμβρίου, προέλασις τῆς στρατιᾶς τοῦ Διαδόχου ἐναντίον τοῦ ἐχθρικοῦ στρατοῦ, πρὸς τὸ Μοναστήριον.

Τῇ 3 Νοεμβρίου ἀψιμαχία πλησίον τοῦ Κατσανικ (4η μεραρχία).

Τῇ 3 καὶ 4 Νοεμβρίου, μάχη τοῦ Κόμανο (5η μεραρχία). Κυρίευσις δύο ἐχθρικῶν τηλεβόλων.

Τῇ 4 Νοεμβρίου, συμπλοκὴ πλησίον τοῦ Νισσια (3η μεραρχία). Αὐθημερὸν μάχη τοῦ Ὀστρόβο (6η καὶ ἀποσπάσματα τῆς 4ης μεραρχίας).

Νῇ 6 Νοεμβρίου, μάχη τοῦ Γκορνίτσεβο (6η μεραρχία).

Τῇ 7 καὶ 8 Νοεμβρίου, καταδίωξις τοῦ ἐχθροῦ πρὸς τὴν Φλώριναν καὶ τὸ Πισοδέρι. (Ἱππικὸν καὶ 4η μεραρχία)· Κυρίευσις 22 τηλεβόλων καὶ πολλοῦ ὑλικοῦ, σύλληψις 3000 αἰχμαλώτων.

Τῇ 2 Δεκεμβρίου, μάχη τοῦ Σμέρδεσι, μεταξὺ Φλωρίνας καὶ Κορυτσᾶς (6η μεραρχία).

Τῇ 5 Δεκεμβρίου, συμπλοκὴ πλησίον τῆς Βιγλίτσας (3η, 5η, 6η μεραρχία).

Τῇ 6 Δεκεμβρίου, μάχη εἰς τὰ στενὰ τοῦ Τσάγονι καταδίωξις τοῦ ἐχθροῦ, κατάληψις τῆς Κορυτσᾶς, κυρίευσις 3 τηλεβόλων καὶ 3 βληματοφόρων (3η, 5η, 6η μεραρχίαι).

Τῇ 7 καὶ 8 Δεκεμβρίου, καταδίωξις τοῦ ἐχθροῦ πρὸς νότον καὶ πέραν τῶν στενῶν Κιαφ (5 μεραρχία καὶ ἱππικόν),

Ἄλλαι ἐνδιαφέρουσαι πληροφορίαι

Ἀπὸ τῆς 5 Ὀκτωβρίου (Λάρισσα) μέχρι τῆς 26 τοῦ αὐτοῦ μηνὸς (Θεσσαλονίκη) τὸ κέντρον τοῦ Ἑλληνικοῦ στρατοῦ διέτρεξε 308 χιλιόμετρα ἐπὶ ἐδάφους κατ' ἐξοχὴν ὀρεινοῦ καὶ δυσβάτου. Ἤτοι ὁ στρατὸς ἐπορεύετο 15 χιλιόμετρα καθ' ἑκάστην. Ἀπὸ δὲ Λαρίσσης (5 Ὀκτωβρίου) μέχρι Φλωρίνης (7 Νοεμβρίου), ἤτοι ἐντὸς 32 ἡμερῶν, διέτρεξεν ὁ στρατὸς 454 χιλιόμετρα ἤτοι, κατὰ μέσον ὅρον, 14 χιλιόμετρα καθ' ἑκάστην. Ὁ καιρὸς ἦτο ἐκτάκτως βροχερὸς καὶ τὸ ἔδαφος βορβορῶδες, ὅπου δὲν ἦτο ὀρεινόν· αἱ ὁδοὶ ἦσαν τελείως κατεστραμμέναι, ἀνεπαρκεῖς δὲ καὶ ἀδιάβατοι.

Ἱκανοποιητικὰ ἐξαγόμενα

Ἐκ τῆς ἀνακεφαλαιώσεως τῶν γενομένων προκύπτει ὅτι ὁ στρατὸς τοῦ Διαδόχου ἐντὸς 60 ἡμερῶν συνεκρότησε 30 συμπλοκὰς καὶ μάχας μεγάλας, ὅτι ὑπὸ κακίστας ἐδαφικὰς καὶ ἀτμοσφαιρικὰς συνθήκας διέτρεξεν ὑπὲρ τὰ 600 χιλιόμετρα, ὅτι διέβη τρεῖς μεγάλους μεγάλους ποταμούς, ὅτι συνέλαβε 45,000 αἰχμαλώτους καὶ ὅτι ἐκυρίευσε 120 τηλεβόλα διαφόρου ὁλκῆς 75,000 τουφέκια καὶ ἄπειρον ποσότητα ὑλικοῦ πολέμου.

Δυσχέρειαι ἐφοδιοπομπῆς

Μετὰ τὴν διάβασιν τοῦ Ἀλιάκμονος, ἐξ αἰτίας τῆς μεγάλης ἀποστάσεως μεταξὺ τῆς κεφαλῆς τοῦ στρατοῦ καὶ τῶν σταθμῶν τῆς Λαρίσσης, ἔπαυσε νὰ λειτουργῇ ἐκ τῶν ὄπισθεν ἡ ὑπηρεσία τῆς ἐπιμελητείας καὶ ὁ στρατὸς ἐτρέφετο ἐξ ἐγχωρίων πηγῶν. Αἱ δυσχέρειαι προέκυψαν τότε μεγάλαι διότι ἡ χώρα ἦτο πτωχὴ καὶ ἐξηντλημένη ὑπὸ τῶν Τούρκων.

Μετὰ τὴν μάχην τῶν Γενιτσῶν ὁ Ἑλληνικὸς στρατὸς ἤνοιξε νέαν γραμμὴν ἐπικοινωνίας διὰ τοῦ Ἐλευθεροχωρίου καὶ μετὰ τὴν κατάληψιν τῆς Θεσσαλονίκης ὁ ἐπισιτισμὸς ἐγίνετο διὰ τῆς πόλεως ταύτης καὶ τοῦ σιδηροδρόμου Θ)νίκης—Μοναστηρίου.

Ὁ στρατὸς τῆς Ἠπείρου

Κατὰ τὸ αὐτὸ χρονικὸν διάστημα ὁ στρατὸς τῆς Ἠπείρου διεξῆγε μάχας 1ον εἰς Γρίμποβον, 2ον Πρέβεζαν, 3ον Πέντε Πηγάδια, 4ον παρὰ τὸ Μέτσοβον, 5ον παρὰ τὸν Δρίσκον, 6ον παρὰ τὸ Μπιζάνι καὶ τὴν Ἀητοράχην, ὅπου ἐκυρίευσαν ἑπτὰ πυροβόλα, 7ον ἀπόβασιν εἰς Ἁγίους Σαράντα καὶ μάχην παρὰ τὸ Δελβῖνον, 8ον ἀψιμαχίαν παρὰ τὸ Σορράκον, 9ον συνεχεῖς συγκρούσεις εἰς Χειμάρραν, 10ον Συγκρούσεις παρὰ τὰ Πέντε Πηγάδια, καὶ τέλος αἱματηρὰς πολυημέρους μάχας πέριξ τῆς πόλεως τῶν Ἰωαννίνων.

Τὰ ἀποβατικὰ ἀγήματα κατελάμβανον ἐν τῷ μεταξὺ ἱκανὰς νήσους τοῦ Αἰγαίου, ἐξ ὧν εἰς Χίον ἀπὸ τῆς 10 Νοεβρίου καὶ εἰς Μυτιλήνην ἀπὸ τῆς 8 ἰδίου ἀποβιβασθέντα ἔσχον, ἐπὶ πολλὰς συνεχεῖς ἡμέρας μαχόμενα, αἱματηρὰς συγκρούσεις καὶ μάχας.

Καὶ ὁ νικηφόρος στόλος

Ἐν τέλει ὁ ἑλληνικὸς στόλος, ἀφοῦ καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τοῦ πολέμου ἀπέκλεισε τὰς ὀθωμανικὰς ἀκτὰς καὶ κατέστησεν οὕτω ἀδύνατον τὴν μεταφορὰν στρατευμάτων ἐξ Ἀσίας εἰς Θράκην μετέφερε περὶ τὰ τέλη Νοεμβρίου ὁλόκληρον βουλγαρικὴν μεραρχίαν ἐκ Θεσσαλονίκης εἰς Δεδεαγὰτς καὶ τὴν 3 Δεκεμβρίου κατήγαγε λαμπρὰν νίκην ἐναντίον τοῦ τουρκικοῦ στόλου, προασπιζομένου ὑπ' αὐτῶν τῶν φρουρίων τῆς εἰσόδου τῶν στενῶν τῶν Δαρδανελλίων.

Οὕτω τὸ σύνολον τῶν μαχῶν τῶν στρατῶν μας ὑπερβαίνει τὰς 40, αἱ ἀπώλειαι δὲ ἀνέρχονται εἰς πλείονας τῶν 12.000 ἀνδρῶν, μεταξὺ τῶν ὁποίων μέγας ἀριθμὸς ἀξιωματικῶν.

Η "ΛΕΣΒΟΣ„ ΕΝ ΜΑΝΔΑΜΑΔΩ

Πλήρης ἐνθουσιασμοῦ ἐτελέσθη καὶ ἐνταῦθα σήμερον ἡ Πανηγυρικὴ Ἑορτὴ τῶν Ἐλευθερίων μας, ἐκλιπόντος τοῦ Ἐφιάλτου (Τούρκου) ἐκ τῆς περιφερείας μας, εἰς ὃ συνετέλεσαν καὶ οἱ συμπολῖται ἀντάρται εἰς οὓς χρεωστοῦμεν φόρον εὐγνωμοσύνης, καὶ ὑψώθη ἡ πολυπόθητος γαλανόλευκος σημαία μας τὸ σύμβολον τοῦτο τῶν προαιωνίων πόθων μας.

Τὸ πρόγραμμα τῆς ἑορτῆς κανονισθὲν ὑπὸ τοῦ ἐλλογίμου σχολάρχου κ. Εὐστρ. Κομνηνοῦ καὶ τοῦ Αἰδ. ἱερέως Γεωργίου Σ. Χ" Σταυράκη ἐπιδοκιμασθὲν δὲ καὶ ὑπὸ τοῦ ρέκτου Δημάρχου Αλ. κ. κ. Γ. Ε. Παρασκευαΐδου εἶχεν ὡς ἑξῆς:

α'. Ἐτελέσθη πάνδημος λειτουργία ἐν τῷ ναῷ τοῦ Ταξιάρχου Μιχαὴλ τοῦ καὶ προστάτου τῆς νήσου μας.

β'. Εὐθὺς μετὰ τὴν λειτουργίαν ἐψάλη δοξολογία μεθ' ἣν ὁ ἐλλ. σχολάρχης κ. Εὐστ. Κομνηνὸς ἐξεφώνησε γλαφυρώτατον καὶ τῇ περιστάσει κατάλληλον λόγον.

Μετὰ τὸ πέρας τῆς δοξολογίας ἅπαν τὸ πλῆθος προηγουμένων τῶν ἑξαπτερύγων τοῦ κλήρου καὶ τῶν ψαλτῶν μετὰ χοροῦ μαθητῶν ψαλλόντων τὸν πολυχρονισμὸν τοῦ βασιλέως μας καὶ ὅλων τῶν προεξαρχόντων ἐξῆλθεν ἐν τῷ προαυλίῳ τοῦ ναοῦ ὅπου 5 γαλανόλευκοι σημαῖαι κυματίζουσιν εἰς τὸν ἀέρα καὶ ἡ ἐν αὐτῷ παρατεταγμένη πολιτοφυλακὴ παρουσιάζει ὅπλα. Ἀμέσως ἡ μουσικὴ ἄρχεται ἀνακρούουσα τὸν ἐθνικὸν ὕμνον καὶ ὑψοῦται ἡ πρώτη Ἑλληνικὴ σημαία ἐπὶ τοῦ κωδωνοστασίου τοῦ ναοῦ ἐν μέσῳ ἀπείρων πυροβολισμῶν καὶ ζητωκραυγῶν ἣν προσεφώνησεν ἐν ἀκρατήτῳ ἐνθουσιασμῷ καὶ ἐκ μυχίων καρδίας ὁ ἀξ. Δήμαρχος κ. Γ. Παρασκευαΐδης.

Κατόπιν προπορευομένης τῆς πολιτοφυλακῆς εἰς δύο στίχους καὶ ἐν τῷ μέσῳ αὐτῆς οἱ σημαιοφόροι, εἵποντο οἱ μαθηταὶ κρατοῦντες μικρὰς σημαίας καὶ ψάλλοντες διάφορα ἐθνικὰ ᾄσματα καὶ ἡ μουσικὴ παιανίζουσα τὸν ἐθνικὸν ὕμνον, παρηκολούθουν δὲ ἐν τάξει ὁ κλῆρος, ὁ ἀξ. Δήμαρχος μετὰ τῶν ἀντιπροσώπων τῆς Κυβερνήσεως, τῆς Δημογεροντίας, τῶν σωματείων καὶ τοσοῦτον πλῆθος λαοῦ ὥστε ἡ γραμμὴ τῆς πομπῆς ἔφθανεν ἐκ τῆς ἐκκλησίας τῶν Ταξιαρχῶν μέχρι τῆς οἰκίας τοῦ προεξάρχοντος τῆς Δημογεροντίας ἀξ. κ. Π. Κομίλη 15 λεπτὰ τῆς ὥρας.

Τῆς τάξεως ταύτης τηρουμένης ἔφθασεν ἡ πομπὴ πρὸ τοῦ Διοικητηρίου ἔνθα ὑψώσε ἑτέραν τῶν γαλανολεύκων ὁ κ. Ἐμμ. Μουζουρέλλης ἰατρὸς καὶ προσεφώνησε καταλλήλως αὐτὴν ὁ αἰδ. ἱερεὺς Γ. Χ" Σταυράκης.

Μετὰ ταῦτα διῆλθε τὰς κεντρικωτέρας ὁδοὺς τῆς κωμοπόλεως καὶ ἔφθασεν εἰς τὴν πλατεῖαν τοῦ Αγ. Βασιλείου ἔνθα ὑψοῦνται δύο ἕτεραι σημαῖαι ἡ μὲν ἐπὶ τοῦ κωδωνοστασίου τοῦ ναοῦ τοῦ Αγ. Βασιλείου ἡ δὲ ἐπὶ τοῦ ἐξώστου τοῦ Ἀναγνωστηρίου, ὅπόθεν ὁ πολυμαθὴς κ. Δ. Φωτιάδης ἐξεφώνησεν ὡραιότατον καὶ πλήρη πατριωτισμοῦ λόγον ὁ δὲ αἰδ. Σταῦρος Τάξης κατάλληλον ποιημάτιον.

Κατόπιν ἡ ὅλη πομπὴ διευθύνεται εἰς τὸ Δημαρχεῖον ἔνθα ἀναπετάννυται καὶ ἡ τελευταία γαλανόλευκος, παιανιζούσης τῆς μουσικῆς καὶ τῶν μαθητῶν ψαλλόντων διάφορα ᾄσματα, προσφέρονται ἀναψυκτικὰ καὶ γενομένων διαφόρων προπόσεων διαλύεται ἡ πομπή.

Τὸ ἑσπέρας διωργανώθη τῇ πρωτοβουλίᾳ τοῦ ἀξ. Δημάρχου καὶ τῇ ἐπιστασίᾳ τοῦ ἀόκνου δημαρχιακοῦ κλητῆρος κ. Εὐστρ. Ἐλευθερέλλη Ἑνετικὴ ἑορτὴ προηγουμένης τῆς μουσικῆς καὶ παρακολουθούντων τῶν ἀντιπροσώπων τῆς κυβερνήσεως πρὸς τήρησιν τῆς τάξεως καὶ πλῆθος ἄπειρον λαοῦ.

Μανδαμάδῳ 16 10βρίου 1912

ΔΥΣΑΡΕΣΚΕΙΑΙ ΤΩΝ ΣΕΡΒΩΝ

Η ΤΥΧΗ ΤΗΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

Ο ἐν Βελιγραδίῳ ἀνταποκριτὴς τοῦ Παρισινοῦ «Χρόνου» τηλεγραφεῖ, ὅτι μεγάλη δυσαρέσκεια ἐπικρατεῖ ἐν Σερβίᾳ, διότι διαβλέπει ὅτι κατόπιν τῆς τροπῆς, τὴν ὁποίαν ἔλαβον αἱ συσκέψεις τῶν πρεσβευτῶν ἐν Λονδίνῳ περὶ τοῦ σερβικοῦ λιμένος μόνη ἡ Σερβία ἐκ τῶν συμμάχων θὰ χάσῃ σημαντικὸν μέρος τῶν κατακτηθεισῶν χωρῶν. Οἱ πολιτικοὶ τῆς Σερβίας βλέπουν μεγάλην ἄβυσσον μεταξὺ τῶν δηλώσεων τοῦ κ. Κοκόβτσεφ καὶ τῶν πράξεων τῆς ρωσικῆς διπλωματίας.

Η ἐθνικόφρων ἐφημερὶς «Μπάρσκα Ζαστάβα» συνιστᾷ εἰς τὴν Κυβέρνησιν νὰ μὴ ἐπιτρέψῃ ὅπως ἡ Σερβία θυσιασθῇ κατὰ τὴν διανομὴν τῶν καταληφθεισῶν γαιῶν, καθότι ἄλλως θὰ καταστραφῇ ἡ ἰσορροπία ἐν τῷ Αἵμῳ ἐπ' ὠφελείᾳ τῆς Βουλγαρίας, ἥτις θὰ ἐπεκταθῇ ὑπερμέτρως, καὶ τῆς ὁποίας τὴν ἡγεμονείαν δυσκόλως θὰ ὑποφέρωσι τὰ ἄλλα Κράτη τῆς Χερσονήσου.

Εν ἄρθρῳ σοβαρῷ ἡ «Στάμπα» βεβαιοῖ, ὅτι πρὸ τῆς ἐνάρξεως ἔτι τῶν ἐχθροπραξιῶν οἱ σύμμαχοι εἶχον ἀποφασίσῃ ὅπως ἡ Θεσσαλονίκη εἰς οὐδένα ἀποκλειστικῶς τῶν τριῶν συμμάχων κρατῶν ἀνήκῃ ἀλλὰ ἀποτελέσῃ ἐλευθέραν καὶ οὐδετέραν πόλιν μετὰ χώρας ἑκατὸν περίπου τετραγωνικῶν χιλιομέτρων. Σκοπὸς τοῦ εἰς Θεσσαλονίκην ταξειδίου τοῦ βασιλέως Φερδινάνδου ἦτο νὰ δηλώσῃ ὅτι μένει πάντοτε ἐν ἰσχύϊ ἡ περὶ τῆς τύχης τῆς πόλεως ταύτης σύμβασις.

Ο ΣΕΡΒΙΚΟΣ ΤΥΠΟΣ ΚΑΤΑ ΤΩΝ ΒΟΥΛΓΑΡΩΝ

Αναγινώσκομεν εἰς τὸν «Οθωμ. Λόϋδ». Πόσον ἡ ἕνωσις Σέρβων καὶ Βουλγάρων εἶνε εὔθραυστος φαίνεται ἀρκούντως ἐκ τῆς στάσεως τοῦ ἐθνικοῦ Σερβικοῦ κόμματος, οὗτινος τὸ ὄργανον «Σάπσκα Ζιστάβα» ἤρχισεν ἀληθῆ πόλεμον κατὰ τῆς «Μεγάλης Βουλγαρίας». Σήμερον δὲ παρατηρεῖ μὲ ὕφος ἀρκετὰ ἔντονον ὅτι ὁ Δάνεφ ἔχει πάντοτε ἐπὶ τῶν χειλέων τὴν λέξιν «ἕνωσις», ἀλλὰ πράγματι σκέπτεται νὰ μεταχειρισθῇ τὴν συμμαχίαν διὰ μόνας τὰς πολιτικὰς βλέψεις τῆς Βουλγαρίας.

Εὰν θὰ λάβῃ ἡ Σερβία μερίδιον κατόπιν τῶν ἐν Λονδίνῳ διαπραγματεύσεων δὲν εἶνε βέβαιον. Τοὐναντίον εἶνε πλέον ἢ βέβαιον ὅτι ἐκ τῶν διαπραγματεύσεων τούτων θὰ ἐξέλθῃ μία Μεγάλη Βουλγαρία. Οἱ Σέρβοι, λέγει ἡ ἐφημερὶς αὕτη, δὲν ἐτέλεσαν μόνον πρῶτοι ὅλων τῶν συμμάχων τὸ ἔργον των καὶ κατὰ τρόπον μάλιστα λαμπρόν, ἀλλὰ καὶ ἐβοήθησαν τοὺς Βουλγάρους διὰ τοῦ χρήματός των, τοῦ στρατοῦ των καὶ διὰ παντὸς μέσου. Διατί λοιπὸν ἀπαιτοῦν ἤδη οἱ Βούλγαροι ὁλόκληρον τὴν Μακεδονίαν οὕτως ὥστε οἱ Σέρβοι νὰ παραδώσωσιν εἰς αὐτοὺς τὸ Μοναστήριον, τὸν Περλεπὲν καὶ τὴν Οχρίδα μέρη τὰ ὁποῖα κατέλαβον μόνοι καὶ διὰ μεγάλων θυσιῶν; Εὰν οἱ πολιτικοὶ τῆς Σερβίας ἀνέλαβον τὴν ὑποχρέωσιν ταύτην πρὸ τοῦ πολέμου, σήμερον δὲν ἔχει αὕτη ἀξίαν ὡς ὑποχρέωσις ἀναληφθεῖσα ἐν ἀγνοίᾳ τῆς χώρας καὶ ἐν καταστάσει ὅλως ἀλλοίᾳ.

Επειτα οἱ ἀναλαβόντες παρομοίαν ὑποχρέωσιν, ὀφείλουν νὰ παραιτηθῶσιν ἐὰν εἶνε ἀνίκανοι νὰ εὕρωσι τρόπον θεραπείας.

Ο "ΛΕΒΑΝΤΕΡΑΛ,, ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΔΗΛΩΣΕΩΝ ΤΟΥ ΔΑΝΕΦ

Εν σχέσει πρὸς τὰς δηλώσεις ἃς προέβη ὁ κ. Δάνεφ εἰς τὸν ἀνταποκριτὴν τοῦ Οθ. Πρακτορείου ἐν Λονδίνῳ διὰ τὸ ζήτημα τῆς Θεσ)νίκης καὶ καθ' ἃς φέρεται εἰπών, ὅτι, «ἐὰν προκληθῇ ἐν Θεσ)νίκῃ δημοψήφισμα οἱ κάτοικοι θὰ ψηφίσωσιν ὑπὲρ τῆς Βουλγαρίας καὶ οὐχὶ ὑπὲρ τῆς Ελλάδος καὶ ὅτι ἡ Θεσ)νίκη πρέπει νὰ γίνῃ βουλγαρικὴ διότι εἶνε ἡ θύρα τῆς Μακεδονίας καὶ διότι αἱ πρὸς τὴν Ελλάδα σχέσεις θὰ ἐξαρτηθοῦν ἐκ τοῦ ζητήματος τούτου», ὁ σημερινὸς Λεβὰντ Ερὰλ» γράφει τὰ ἑξῆς.

Αναντιρρήτως εἰς τὰς τελευταίας δηλώσεις τοῦ κ. Δάνεφ, τὸν μαργαρίτην ἀποτελεῖ τὸ ἐπιχείρημα ὅτι ἂν προκληθῇ δημοψήφισμα ὁ λαὸς τῆς Θεσσαλονίκης θὰ ψηφίσῃ ὑπὲρ τῆς Βουλγαρίας.

Πόθεν τὸ ἐξεύρει; Βουλγαρικῆς καταγωγῆς κάτοικοι ἐν Θεσ)νίκῃ εἶναι σπάνιοι· εὑρίσκει τις ἐκεῖ ἄτομα διαφόρων φυλῶν ἐκτὸς ἐκείνης, εἰς τὴν ὁποίαν ἀνήκει ὁ κ. Δάνεφ. Πῶς λοιπὸν φαντάζεται ὅλον αὐτὸν τὸν πληθυσμὸν τόσον ἐνθουσιασμένον διὰ τὴν βουλγαρικὴν κυριαρχίαν ὥστε νὰ τὴν προτιμῶσι πάσης ἄλλης; Εἶπε τοῦτο εἰς τὸν κ. Πουανκαρέ, ἀλλ' ἀγνοοῦμεν ἂν ὁ Γάλλος πρωθυπουργὸς τὸ ἐπίστευσεν.

Αλλ' καὶ ἂν ἔχῃ οὕτω, τοῦτο δὲν εἶναι λόγος καὶ ἡμεῖς νὰ πιστεύσωμεν τοῦτο ἐπίσης Θὰ εἴπωμεν μάλιστα ὅτι περισσότερον. Αμφιβάλλομεν ὅτι αὐτὸς ὁ Δάνεφ τὸ πιστεύει.

Εἶνε ἐκ τοῦ εἴδους τῶν φράσεων, τὰς ὁποίας ἀμέσως λησμονεῖ.

Δημοψήφισμα;

Θὰ ἴδητε ὅτι ἡ Βουλγαρία ἡ ὁποία παρουσιάζει βεβαίαν τὴν νίκην της ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει θ' ἀποφύγῃ νὰ προστρέξῃ εἰς τὸ μέσον τοῦτο. Καὶ ἂν ἡ Θεσσαλονίκη κατορθωθῇ νὰ παραμείνῃ εἰς αὐτὴν πρᾶγμα τὸ ὁποῖον ἀκόμη δὲν θέλομεν νὰ πιστεύσωμεν τοῦτο βέβαια θὰ τὸ κατορθώσῃ δι' ἄλλων μέσων.

ΠΡΟΤΑΣΙΣ ΣΥΜΜΑΧΙΑΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΤΟΥΡΚΙΑΝ

Ο «Νεότουρκος γράφει:

Παρὰ διπλωματικῆς πηγῆς, καλῶς πληροφορημένης, μανθάνομεν, ὅτι ἡ Ελλὰς καὶ ἡ Βουλγαρία προτείνουσιν ἑκάστη χωριστὰ εἰς τὴν Τουρκίαν στρατιωτικὴν συμμαχίαν μετὰ τὴν σύναψιν τῆς εἰρήνης.

Επὶ τοῦ παρόντος αἱ δύο κυβερνήσεις ἐνεργοῦσιν ἐκ συμφώνου, ἵνα βραδύτερον ἀποχωρισθῶσι, καὶ κρύπτουσιν ἀμφότεραι τὰ μέλλοντα σχέδια αὐτῶν τῆς μετὰ τῆς Τουρκίας συμμαχίας.

ΤΟ ΖΗΤΗΜΑ ΤΩΝ ΣΙΔΗΡΟΔΡΟΜΩΝ ΕΝ ΤΗ ΣΥΝΔΙΑΣΚΕΨΕΙ

Ο ἐν Λονδίνῳ ἀνταποκριτὴς τοῦ «Οἰκονομικοῦ Δελτίου» ἀποστέλλει ὑπὸ ἡμερομηνίαν 7 τρέχοντος τὰ ἑξῆς:

«Ηὐνοήθην νὰ συνομιλήσω σήμερον ἐπί τινα λεπτὰ μετὰ τοῦ Γενικοῦ Διευθυντοῦ τῶν Ανατολικῶν Σιδηροδρόμων κ. Γκρός, ὅστις ἦλθεν ἐνταῦθα διὰ νὰ ὑπεραμυνθῇ τῶν συμφερόντων τῆς ἑταιρίας τῶν Ανατολικῶν Σιδηροδρόμων παρὰ τῇ Συνδιασκέψει τῆς εἰρήνης. Ο κ. Γκρὸς εἶναι πολὺ αἰσιόδοξος, μοὶ ἀνέθηκε δὲ νὰ δηλώσω ὅτι ἡ Εταιρία τῶν Ανατολικῶν Σιδηροδρόμων δὲν θὰ συγκατατεθῇ εἰς τὴν ἐξαγορὰν τῶν σιδηροδρομικῶν αὐτῆς γραμμῶν ὑπὸ τῶν Συμμάχων. Ο κ. Γκρὸς ἐπεσκέφθη χθὲς τὸν α' Οθωμανὸν πληρεξούσιον Ρεσὶτ πασᾶν καὶ τὸν ἐν Λονδίνῳ πρεσβευτὴν τῆς Αὐστροουγγαρίας, ὅστις τῷ ὑπεσχέθη ὅτι θὰ τῷ παράσχῃ τὴν βοήθειάν του.

ΑΥΣΤΡΙΑΚΟΙ ΠΟΘΟΙ

—Κατὰ τὴν γερμανικὴν «Εφημερίδα τοῦ Σταυροῦ» τὸ ἐν Αὐστρίᾳ πολεμικὸν κόμμα ζητεῖ: Κατάληψιν Αλβανίας, κατάκτησιν τῆς Μακεδονίας μέχρι τῆς γραμμῆς Αὐλῶνος, Καστορίας, Θεσσαλονίκης, Σερρῶν, Ισὶπ Σανρζακίου Νόβι Παζάρ, προσάρτησιν μέχρι Μποζνοβάστα, Κροκίδζα καὶ Κιουρχαούντζα. Τὸ πολεμικὸν κόμμα σκέπτεται καὶ περὶ διανομῆς τῆς Σερβίας.

ΤΙ ΓΙΝΕΤΑΙ ΕΝ ΧΙΩ

Γράφουσιν ἐκ Σμύρνης εἰς τὸν «Οθωμ. Λόϋδ» τῇ 11)24 Δεκεμβρίου:

Αἱ ἐκ Χίου εἰδήσεις σπανίζουν διότι αἱ διὰ τὴν Τουρκίαν ἐπιστολαὶ διέρχονται πᾶσαι διὰ τῆς λογοκρισίας. Τὰ τηλεγραφήματα δὲν γίνονται δεκτά, ἀκόμη καὶ τὰ ἐκ Τσεσμὲ διὰ λέμβου κομιζόμενα. Αἱ ἑλληνικαὶ ἀρχαὶ ἐμποδίζουν καὶ αὐτοὺς τοὺς κατοίκους νὰ ἀπέλθωσιν ἐκ τῆς νήσου. Φαίνεται ὅτι οἱ Ελληνες θέλουν νὰ ἐπαναλάβωσι τὸ ἐν Μυτιλήνῃ παιγνίδιον καὶ ν' ἀναγκάσωσι τὴν τουρκικὴν φρουρὰν νὰ παραδοθῇ ἐπὶ ἀπειλῇ ὠμοτήτων κατὰ τῶν Μουσουλμάνων. Εν τούτοις ἡ ἡσυχία δὲν διεταράχθη.

Ιδιωτικαὶ πληροφορίαι ἀναγγέλλουν ὅτι ἓν ἑλληνικὸν βοηθητικὸν καταδρομικὸν ἐβομβάρδισε τὸν μικρὸν λιμένα τῶν Καρδαμήλων εἰς τὸ χωρίον Πίτυον, εὑρισκόμενον εἰς χεῖρας τῶν Τούρκων καὶ στεγάζον τραυματίας.

Ο Ελλην διοικητὴς τῆς νήσου ἠνάγκασε τοὺς προκρίτους Τούρκους νὰ ὑπογράψωσιν ἔγγραφον προσκαλοῦν τὴν τουρκικὴν φρουρὰν νὰ παύσῃ ἀνωφελῆ ἀγῶνα.

Ο ἀρχηγὸς τοῦ τουρκικοῦ στρατοῦ ἠρνήθη νὰ δεχθῇ τὸ ἔγγραφον τοῦτο.

Οἱ Ελληνες ἐπληροφόρησαν ἐπίσης τὸν Τοῦρκον ἀρχηγὸν ὅτι ὁ ἑλληνικὸς στόλος ἐνίκησεν ἐν Δαρδανελλίοις καὶ ὅτι ματαία ἦτο πᾶσα ἐλπὶς περὶ λύσεως τῆς πολιορκίας τῆς νήσου.

Ο Τοῦρκος ἀρχηγὸς ἀπήντησεν ὅτι θὰ ἐξακολουθήσῃ τὸν πόλεμον.

Κατ' ἄλλας εἰδήσεις, τὸ λιμεναρχεῖον Τσεσμὲ ἐτηλεγράφησεν εἰς τὴν Πόλιν ὅτι 2 Ελληνικὰ τορπιλλοβόλα εἰσῆλθον εἰς τὸν λιμένα Χίου.

Η «Αλεμδὰρ» μανθάνει ὅτι οἱ Ελληνες ἀπεβίβασαν ἀρκετὸν στρατὸν εἰς τὰ Καρδάμυλα τῆς Χίου.

ΑΠΟ ΤΟ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟΝ ΕΝΟΣ ΠΟΛΕΜΙΣΤΟΥ

ΑΙ ΤΡΕΙΣ ΗΜΕΡΑΙ ΤΩΝ ΜΑΧΩΝ

(Η ἀκριβεστέρα καὶ ἡ πιστοτέρα περιγραφή των)

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου)

Σειρὰ ὁμοβροντιῶν τῶν τηλεβόλων μας διεκρίναμεν ν' ἀποσπᾷ ἐκ τῆς ἐχθρικῆς κορυφογραμμῆς ὅλους τοὺς βράχους καὶ νὰ τοὺς κάμνῃ νὰ χοροπηδοῦν εἰς τὸν αἰθέρα κομματιασμένοι σὰν Χριστουγεννιάτικα ἀθύρματα διαβολικά. Αλλαι πάλιν ἐκρηγνύμεναι ὀλίγα μέτρα ὑπεράνω τοῦ ἐχθροῦ εἰς τὸ κενόν, περιέλουον αὐτοὺς μὲ τὰς μυριάδας τῶν θανατηφόρων βλημάτων των σκάπτοντα γῆν εἰς μεγάλην ἀκτῖνα.

Χαλασμὸς κόσμου!

Οἱ Τοῦρκοι μὴ δυνάμενοι, πλέον ν' ἀντεπεξέλθωσι δι' οὐδενὸς ἄλλου μέσου ἐναντίον τῆς ὑπερκειμένης καταστροφῆς ποῦ ὁλονὲν τοὺς ἀπεδεκάτιζεν διηύθυνον τότε ὅλα των τὰ πυρὰ ἐναντίον τῶν πυροβολητῶν μας ποῦ δὲν ἀπεῖχον παρὰ μόλις δύο χιλιόμετρα ἀπὸ αὐτούς. Μία σφαῖρα ἐπιτυχὴς ἐτραυμάτισεν ἐλαφρῶς εἰς τὴν κνήμην τὸν ἐκ τῶν ἀνθυπολοχαγῶν κ. Απέργην.

Καὶ αὐτὰ μὲν συνέβαινον εἰς τὴν δεξιὰν πτέρυγα τῆς παρατάξεως μας ὅπου εὑρισκόμην εἰς τὴν ἀριστερὰν ὅμως τῆς ὁποίας τὸ ἄκρον κατεῖχον δύο διμοιρίαι τοῦ 3ου λόχου ἐπὶ κεφαλῆς ἐχόντων τοὺς ἀνθυπολοχαγοὺς Μανουσάκον καὶ Λαμπρούλιαν, ἡ σκηνοθεσία ἤλλαξεν ἐπὶ τὸ δραματικώτερον.

Αἱ δύο αὗται διμοιρίαι τὴν νύκτα τῆς παραμονῆς τοῦ Αγίου Νικολάου εἶχον καταλάβει κατόπιν διαταγῆς τὴν ὀχυρωτάτην «Οξειὰ Πέτρα». Εκεῖθεν κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς μάχης ἐμάχοντο λυσσωδῶς ἐναντίον δεκαπλασίων ἐχθρῶν καὶ μὲ τὸν ἀκράτητον ἡρωϊσμὸν ποῦ τοὺς ἐκληροδότησαν τὰ «κόκκαλα τῶν Ελλήνων τὰ ἱερά.»

Αἴφνης μία σφαῖρα πλήξασα ἐπὶ τοῦ μετώπου τὸν ἀνθυπ. Μανουσάκον καθ' ἣν στιγμὴν ἀκριβῶς ἠρεύνα διὰ τοῦ τηλεσκοπίου του τὰς θέσεις τοῦ ἐχθροῦ τὸν ἔρριψεν ἄπνουν εἰς τὰς ἀγκάλας τῶν στρατιωτῶν του.

"Ενας ὀμπασις ποῦ ἔχασεν τὰ νερά του καὶ μία ἡρωϊκὴ ἐποποιΐα

Ο κ. Λαμπρούλιας ἐπροχώρησεν ἀριστερὰ κυκλωτικῶς ὅσον οὐδεὶς ἄλλος. Εἶχεν καταλάβει μὲ πολὺ μακρὰν ἀντίστασιν ἕνα ἐπικαιρότατον λοφίσκον ποὺ ὀρθοῦτο δεξιὰ τῆς ὁδοῦ τῆς φερούσης πρὸς τὸ χωρίον Φίλια καὶ εἰς τὴν ἄκραν τῆς πεδιάδος. Ἐκεῖθεν ἐπαραμόνευεν τὸν ἐχθρὸν διὰ νὰ τὸν ἐπιτεθῇ ὅταν θὰ προέβαινον εἰς οἱανδήποτε ὑποχώρησιν.

Περὶ τὴν μεσημβρίαν ὅταν πλέον ἡ δίνη τῆς μάχης εἶχε φθάσει εἰς τὸ κατακόρυφον διέκρινε περὶ τοὺς δέκα ἕως δεκαπέντε τούρκους στρατιώτας μὲ ἐπὶ κεφαλῆς ἕναν ὀμπασὴν νὰ τρέχουν πρὸς τὸν λοφίσκον του μὴ γνωρίζοντες ὅτι τὸν κατέλαβον οἱ ἡμέτεροι καὶ κραυγάζοντες μὲ ὅλας των τὰς δυνάμεις.

— Σιζὶν ἀσκέρ, σιζὶν ἀσκέρ.

Τοὺς ἄφησαν νὰ πλησιάσουν καὶ ὅταν πλέον δὲν ἀπεῖχον περισσότερον ἀπὸ 200 μέτρα τοὺς ἐξήπλωσαν ὅλους ἐπὶ τοῦ ἐδάφους διὰ ὁμοβροντιῶν νεκροὺς καὶ ἀσπαίροντας.

Τὴν ἐνέδραν ἀντιληφθέντες οἱ λοιποὶ ἐπὶ τῆς κορυφογραμμῆς τοῦρκοι καθὼς καὶ τὸ ἐπισφαλὲς τῆς θέσεώς των ἀποφασίζουν πάραυτα τὴν μὲ πᾶσαν θυσίαν ἀνάκτησιν τοῦ λοφίσκου. Πολυάριθμον στῖφος ὥρμησαν τότε ἀκάθεκτον καὶ ἀμείλικτον, διψῶν ἀπὸ ἐκδίκησιν καὶ ἀπὸ αἷμα. Οἱ ἡμέτεροι διὰ μίαν στιγμὴν ἀνακόπτουν τὴν ὁρμήν των ἀποδεκατίζοντες αὐτοὺς διὰ τῶν πυκνῶν καὶ ἐπιτυχῶν βολῶν των. Αλλὰ μετὰ παρέλευσιν δύο ὡρῶν ἀγῶνος πεισματωδεστάτου, ἀγῶνος ποῦ εἶχεν εἰσέλθει πλέον εἰς τοὺς γαλανοὺς οὐρανοὺς μιᾶς ἡρωϊκῆς καὶ ἀθανάτου ἐποποιΐας, ἠναγκάσθησαν ὡς ἐκ τῆς ἐλλείψεως φυσιγγίων καὶ ὡς ἐκ τοῦ πολυαρίθμου ἐχθρικοῦ στίφους ποῦ ὁλονὲν ηὐξάνετο νὰ ὑποχωρήσωσιν εἰς τὸν ἀπέναντι λόφον ποῦ κατεῖχεν ὁ φονευθεὶς Μανουσάκος.

Κατὰ τὴν ὑποχώρησιν ἐφονεύθη ἡρωϊκώτατα μαχόμενος πρὸς μίαν ὁλόκληρον τουρκικὴν διμοιρίαν ὁ ἀείμνηστος λοχίας Κόλιας Βάργος καὶ ἐπληγώθη καιρίως ὁ μετέπειτα φονευθεὶς ὑπὸ τῶν ἐχθρῶν [illegible] στρατιώτης οὗτινος τὸ ὄνομα δὲν κατόρθωσα μέχρι τῆς σήμερον νὰ μάθω.

Η ἀνάβασις

Εμαχόμεθα καθ' ὅλην τὴν ἡμέραν τοῦ Αγίου Νικολάου καὶ μόλις περὶ τὴν 6ην ἑσπερινὴν ὅτε πλέον μᾶς περιεκάλυψε πυκνὸν σκότος, διετάχθημεν νὰ παύσωμεν πῦρ. Οἱ ἐχθροὶ ἔμειναν ἀκλόνητοι ἐπὶ τῆς βραχώδους ὀχυρᾶς θέσεώς των, ἐνισχυόμενοι ὁλονὲν καὶ ἀδιαφοροῦντες διὰ τὴν ὅλην ἰλιγγιώδη καταστροφὴν ποῦ τοῖς εἶχον ἐπιφέρει τὰ τηλεβόλα καὶ ἓν ἐκ τῶν μυδραλλιοβόλων μας. Τί θὰ ἐγίνετο τὴν ἐπαύριον; Αὐτὸ διηρωτώμεθα ὅλοι. Εἴμεθα ἀποφασισμένοι μὲ πᾶσαν θυσίαν καὶ ἐν ἀνάγκῃ καὶ διὰ τῆς ξιφολόγχης μας νὰ ἐκτοπίσωμεν τὰ τέρατα τῆς ἡμισελήνου ποῦ τὰ ἠκούαμεν ἐνίοτε μέσα εἰς τὴν σιωπὴν τῆς νυκτὸς νὰ θορυβοῦν καὶ ν' ἀλαλάζουν.

Εγευματίσαμεν τεμάχιον ξηρᾶς γαλέτας καὶ ἐπνίξαμεν τὴν δίψαν μας μέσα εἰς μίαν φειδωλὴν γουλιὰν ὕδατος ἀπὸ τὸ μισοαδειανὸ παγοῦρι μας καὶ παρεμείναμεν ἄγρυπνοι εἰς θέσιν μαχητικήν. Περὶ τὸ μεσονύκτιον διετάχθημεν, ὁ 4ος λόχος, νὰ τρέξωμεν πρὸς ἐνίσχυσιν τῶν δύο διμοιριῶν τοῦ 3ου λόχου ἐπὶ τῆς «Οξειᾶς Πέτρας» αἵτινες σχεδὸν εἶχον ἀπομονωθεῖ.

Σιγὰ-σιγὰ καὶ συντεταγμένοι ἀνὰ εἷς ἐξεκινήσαμεν διὰ τὴν κοπιώδη ἀνάβασιν ἡ ὁποία θὰ παραμείνῃ μὲ ἀνεξίτηλα γράμματα εἰς τὴν μνήμην μας. Αναρριχώμενοι ἐπὶ 6 ὥρας καθ' ὅλην τὴν νύκτα ἐπὶ τῶν πλαγιῶν τοῦ βουνοῦ, ἀπὸ βράχου εἰς βράχον, μὲ τὴν ἀναπνοὴν ἐσφιγμένην μέσα εἰς τὰ στήθη μας ἔφεξεν τοῦ ὅτι ἐπλησιάσαμεν τοὺς ἐχθρικοὺς διπλοσκοποὺς εἰς ἀπόστασιν σχεδὸν 100 βημάτων, πατῶντες εἰς τὰ ἄκρα τῶν δακτύλων μας καὶ προσέχοντες μὴ προδοθῶμεν ἀπὸ τοὺς ξηροὺς κρότους τῶν τυχὸν θραυθησομένων θάμνων ἀνήλθομεν περὶ τὴν αὐγὴν εἰς τὴν βραχώδη κορυφὴν τῆς «Οξειᾶς Πέτρας» κατακουρασμένοι καὶ καταπεπονημένοι. Εκεῖ ἀφοῦ ἐξεκουράσθημεν δεόντως ἐλάβομεν πάραυτα τὰς θέσεις μας διὰ τὴν μάχην ποῦ ἀπρομηνύετο ἡ ἀγριωτέρα καὶ ἡ πεισματωδεστέρα.

Η ἑβδόμη Δεκεμβρίου

Απὸ τοῦ λοφίσκου ποῦ ἐφονεύθησαν τὴν προηγουμένην ἡμέραν ὑποχωροῦντες ὁ λοχίας Κόλιας καὶ ὁ στρατιώτης, οἱ τοῦρκοι ἐνισχυθέντες ἐπὶ πλέον καὶ διὰ ἐθελοντῶν ὡπλισμένων μὲ ὅπλα μαρτίνι καὶ γκρὰ ἔκαμον τὴν ἔναρξιν τοῦ πυρός. Επρεπε νὰ τοὺς ἐκτοπίσωμεν καὶ ν' ἀνακτήσωμεν τὸν λοφίσκον αὐτὸν ποῦ ἐβράχη μὲ τὸ ἅγιον καὶ μυρωμένον αἷμα τῶν μαρτύρων συμπολεμιστῶν μας.

(Επεται τὸ τέλος)

ΕΝΟΙΚΙΑΖΕΤΑΙ ἡ ἐν Κάτω Γιαλῷ κειμένη οἰκία τῆς Κας Ν. Ταχταξῆ ὡς καὶ τὸ εἰς τὴν Επάνω Σκάλαν Μαγαζεῖον αὐτῆς. Πληροφορίαι εἰς τὰ γραφεῖά μας.

ΕΝΟΙΚΙΑΖΕΤΑΙ οἰκία μετὰ διαφόρων οἰκιακῶν ἐπίπλων ἐν τῇ συνοικίᾳ Αγίου Γεωργίου Πληροφορίαι παρὰ τῷ κ. Β. Κωντῇ Βεη.

ΜΝΗΜΟΣΥΝΟΝ

ΥΠΕΡ ΤΩΝ ΠΕΣΟΝΤΩΝ

ΠΡΟΣ ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΣΙΝ ΤΗΣ ΛΕΣΒΟΥ

Ἡ Ἑλληνικὴ Κοινότης Μυτιλήνης τελοῦσα τὴν προσεχῆ Κυριακὴν 23 τρέχοντος μηνὸς ἐν τῷ Πανσέπτῳ Μητροπολιτικῷ Ναῷ Πάνδημον Ἀρχιερατικὸν Μνημόσυνον ὑπὲρ τῶν πεσόντων πρὸς ἀπελευθέρωσιν τῆς νήσου καλεῖ πάντας τοὺς πολίτας τῆς πόλεως καὶ τῶν πέριξ ὅπως προσερχόμενοι ἀποτίσωσι τὸν εἰς τὴν μνήμην τῶν τετιμημένων ἡρώων τῆς ἐλευθερίας ἡμῶν ὀφειλόμενον φόρον εὐλαβοῦς εὐγνωμοσύνης·

Ἐν Μυτιλήνῃ τῇ 20 Δεκεμβρίου 1912

Ἐκ τῆς Ι. Μητροπόλεως

ΠΑΝΗΓΥΡΙΚΗ ΥΠΟΔΟΧΗ ΕΛΛΗΝΩΝ ΠΕΖΟΝΑΥΤΩΝ ΕΝ ΣΥΚΑΜΙΝΙΑ, ΑΡΓΕΝΩ ΚΑΙ ΧΑΛΙΚΙ

Τῇ παρελθούσῃ Πέμπτῃ, ἡ ὁποία θὰ παραμείνῃ εἰς ἡμᾶς ἀλησμόνητος, ἀνέτειλε τέλος καὶ εἰς ἡμᾶς τὸ ἐθνικόν μας Πάσχα. Πρὸ δύο ἤδη ἡμερῶν εἶχεν ἔλθῃ ἡ χαρμόσυνος εἴδησις, ὅτι ἦλθεν εἰς Αργενὸν καὶ ἐκεῖθεν εἰς Χάλικα λόχος Ελλήνων πεζοναυτῶν ὑπὸ τὴν διοίκησιν τοῦ λοχίου κ. Κων. Βαΐτσου, ἐκτελοῦντος ἅμα καὶ καθήκοντα ἀστυνόμου τοῦ Βασιλικοῦ ναυτικοῦ. Τῇ 11ῃ λοιπὸν τρέχοντος ἀφοῦ ἐσημαιοστολίσθη ἡ ἀγορά, ἀνυψώθη ἐπισήμως καὶ ἐπὶ τοῦ ὑψηλοῦ μας κωδωνοστασίου ἡ Ελλην. Σημαία, τεθέντος τοῦ κοντοῦ αὐτῆς ἐντὸς ὀπῆς τὴν ὁποίαν ἐπὶ τούτῳ, ὡς ἐκ παραδόσεως φέρεται, εἶχε διατηρήσῃ ὁ κατασκευάσας αὐτὸ ἀρχιτέκτων προειπών, ὅτι θὰ ἔλθῃ ἡμέρα καθ' ἣν ἐπὶ τοῦ κωδωνοστασίου μας θέλει ὑψωθῇ Ελληνικὴ σημαία. Κατ' εὐοίωνον δὲ σύμπτωσιν ἡ σημαία μας αὕτη ἔσχε τὴν τιμὴν νὰ χαιρετισθῇ διὰ πολλῶν πυροβολισμῶν δύο τορπιλλοβόλων μας, ὁλοταχῶς κατ' ἐκείνην τὴν στιγμὴν πλεόντων ἐγγύτατα τῆς ἡμετέρας παραλίας.

Αλαλαγμὸς χαρᾶς ἠκούσθη καθ' ὅλον τὸ χωρίον διὰ τὸ αἴσιον τοῦτο γεγονὸς πυροβολισμοὶ δὲ ἄφθονοι ἀνταπήντησαν ἐκ τοῦ χωρίου μας εἰς τὴν ἀβρότητα ταύτην τοῦ Στόλου μας. Τῇ αὐτῇ δὲ ἡμέρᾳ μετέβησαν οἱ Δημογέροντές μας εἰς Χάλικα ὅπως ἐπισήμως παρακαλέσωσι τοὺς γενναίους μας ναύτας νὰ ἐπιταχύνουν τὴν ἔλευσίν των εἰς τὸ χωρίον μας, ἀλλ' ἐπέστρεψαν τὸ ἑσπέρας ἄπρακτοι καὶ διηγοῦντο ἡμῖν, ὅτι ἀμφότερα τὰ χωρία, Αργενὸς καὶ Χάλικας, μετ' ἐξάλλου ἐνθουσιασμοῦ καὶ ἀπείρου χαρᾶς ὑπεδέχθησαν τὰ ναυτόπουλά μας καὶ δὲν ἐννοοῦσαν κατ' οὐδένα τρόπον νὰ μᾶς τ' ἀφήσουν νὰ ἔλθουν, οὔτε τῇ ἐπαύριον.

Διὰ ταῦτα μετὰ προφανοῦς δυσφορίας διήλθομεν τὴν ἐπιοῦσαν, μολονότι ἀπ' αὐτῆς κυρίως τῆς ἡμέρας, τῆς ἑορτῆς δηλονότι τοῦ Αγίου Σπυρίδωνος, πρέπει νὰ χρονολογῆται ἡ ἐθνικὴ παλιγγενεσία τῆς Σκαμνιᾶς.

Τῇ 13 λοιπὸν Δεκεμβρίου, ἡμέρα Παρασκευὴ καὶ ὥρα 3 μ. μ. ἐξέδραμον ἐκ τοῦ χωρίου ἅπαντες ἀνεξαρτήτως γένους καὶ ἡλικίας εἰς τὴν μαγευτικὴν θέσιν, «Αγιος Κωνσταντῖνος», ὅπου ὑπάρχει ναΐσκος τοῦ ἁγίου τούτου πλησίον κρήνης, ἐξ ἧς ῥέει ὕδωρ ψυχρὸν καὶ διαυγὲς ἐγγὺς τῆς εἰς Μόλυβον ἀγούσης ἡμιτελοῦς ἁμαξιτῆς ὁδοῦ. Ενταῦθα μετὰ παλμῶν καρδίας ἀνεμένομεν. Ο καιρὸς ἦτο ἐξαίσιος ἀλλὰ τὸ ψῦχος ἀρκετὰ διαπεραστικόν. Επειδὴ δὲ ἡ ὥρα παρήρχετο καὶ οὐδεὶς ἐφαίνετο ἀπὸ τὸν Χάλικα, τινὲς τῶν μᾶλλον ἀνυπομόνων ἔτρεξαν μὲ τὰς σημαίας των μέχρις αὐτοῦ τοῦ χωρίου, ἵνα τοὺς φέρωσιν οἱ ἴδιοι. Περὶ ὥραν 4ην εἴδομεν αὐτοὺς ἐρχομένους μὲ τοὺς ἀνδρείους μας πεζοναύτας.

Τί ἔγεινε, καθ' ἣν στιγμὴν τοὺς ἐπλησιάσαμεν, δὲν εἶνε δυνατὸν νὰ περιγραφῇ. Αἱ φρενητιώδεις ζητωκραυγαὶ τοῦ πλήθους τούτου, οἱ ἀκατάπαυστοι πυροβολισμοί, ἡ συνεχὴς ἐκ τοῦ χωρίου μας κωδωνοκρουσία, ὁ κυματισμὸς τῶν ἀπείρων σημαιῶν, αἱ ἐκκωφαντικαὶ εὐχαὶ πρὸς τὰ ναυτόπουλά μας, τὰ δάκρυα μας, ὅλα ταῦτα συλλήβδην ἀπετέλουν μοναδικὸν καὶ ἐξόχως ὡραῖον πανόραμα, ὅπερ ἡ ῥωμαντικὴ θέσις, ἐφ' ἧς μεγαλοπρεπῶς ἐξειλίσσετο, καθίστα ἀληθῶς ἔκπαγλον.

Η πομπὴ αὕτη ἐπροχώρησε πρὸς τὸ χωρίον κατὰ τὴν ἑξῆς τάξιν:

Ηγοῦνται 8 γηραλέοι συμπολῖται μας μὲ τὰ μακριά των φέσια — τὰ μόνα ποῦ δὲν ἐσχίσθησαν — βαστάζοντες ὑπερηφάνως μεγάλας σημαίας, ἐφεξῆς δὲ ἤρχοντο οἱ πρῶτοι Ελληνες πεζοναῦται, ποῦ ἐπάτησαν 'ς τὴν ἰδικήν μας περιφέρειαν, ἔχοντες ἐπὶ κεφαλῆς τὸν λοχίαν των.

Αμέσως δὲ κατόπιν αὐτῶν ἐπορεύοντο ἐν ῥυθμῷ οἱ μαθηταὶ καὶ αἱ μαθήτριαι μετὰ δύο διδασκάλων καὶ τῆς διδασκαλίσσης κ. Πελαγίας Ε. Καλπάκα, ψάλλοντες μὲ σημαίας τὸν ἐθνικὸν ὕμνον ὑπὸ τὴν ὁδηγίαν τοῦ δημοφιλοῦς μας διδασκάλου καὶ ἱεροψάλτου κ. Π. Παπανέλλη. Εν τέλει δὲ ἤρχετο πλῆθος ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν πάσης κοινωνικῆς τάξεως.

Η συγκίνησις ἔφθασεν εἰς τὸ ἔπακρον ὅτι ἡ συνοδία αὕτη εἰσῆλθεν εἰς τὸ χωρίον Κρουνοὶ δακρύων ἔρρεον ἐκ τῶν ὀφθαλμῶν ἁπάντων ἡμῶν. Νέαι ζητωκραυγαὶ ἐξερράγησαν, ἐκ τῶν παραθύρων καὶ τῶν ἐξωστῶν, ὡς βροχὴ ἐξηκοντίζοντο ὑπὸ τῶν κυριῶν φύλλα ἐπίχρυσα, ὄρυζα, κουφέτα καὶ ἄνθη ἐπάνω εἰς τὰ δαφνοστεφῆ ναυτάκια μας, τὰ ὁποῖα μετέσχον τῆς ἡρωϊκῆς εἰς Χίον ἀποβιβάσεως καὶ ὅλων τῶν ἐπὶ τῆς νήσου ἡμῶν μαχῶν. Νέαι δὲ ἐγκάρδιοι εὐχαὶ ἀνεπέμποντο: «Χριστὸς ἀνέστη!» «Νὰ μᾶς ζήσετε!» «Νὰ μᾶς ριζώσετε! κτλ.»

Η ἐν τῷ ναῷ τελετὴ ἐπέτυχε θαυμασίως χάρις εἰς τὸν εἰρημένον ἱεροψάλτην μας καὶ τὸν σεβαστόν μας Αρχιμανδρίτην κ. Κομνηνὸν Δημητριάδην. Λόγοι ἀπηγγέλθησαν δύο ὧν ὁ μὲν ὑπὸ τοῦ σχολάρχου μας κ. Σπ. Αναγνώστου, ὁ δὲ ὑπὸ τοῦ ἰατροῦ κ. Ε. Κυριαζῆ, ὅστις δι' ὡραίου ποιήματος τὴν ἐν τῷ ναῷ συγκινητικὴν τελετὴν ἐπεσφράγισε.

Μετὰ δὲ τὴν ἐκ τοῦ ναοῦ ἔξοδον, τῶν μαθητῶν ψαλλόντων τὸ «Ξύπνα, καϋμένε μου ραγιὰ» περιήλθομεν ἐν πομπῇ μὲ τὴν αὐτὴν τάξιν τὰς κεντρικωτέρας τοῦ χωρίου ὁδούς, ἔπειτα δέ, ἀφοῦ καὶ ἡ παρέλασις αὕτη ἔληξεν, αἱ μὲν γυναῖκες ἀπῆλθον εἰς τὰ ἴδια, οἱ δὲ ἄνδρες εἰς τὰ καφενεῖα, ὅπου ἐν ἀδιαπτώτῳ εὐθυμίᾳ ἑώρτασαν τὰ ἐλευθέρια.

Περαίνων τὴν παροῦσαν καθῆκόν μου νομίζω νὰ προσθέσω καὶ τὴν βαθεῖαν ἐντύπωσιν, τὴν ὁποίαν ἐπροξένησεν εἰς ὅλους ἐνταῦθα οὐ μόνον τὸ εὐγενὲς παράστημα καὶ ἡ εἰς τὸ καθῆκον ἀφοσίωσις, ὡς εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς ἀντελήφθημεν, τοῦ προσφιλοῦς μας λοχίου κ. Κ. Βαΐτσου καὶ τῶν ὑπ' αὐτοῦ γενναίων ἀνδρῶν, ἀλλὰ καὶ τὸ ἀρήϊον μένος αὐτῶν, τοῦθ' ὅπερ ἐξῆψε τὸν ἐνθουσιασμόν μας καὶ κατέκτησε τὴν πρὸς αὐτοὺς ἀγάπην μας.

Μεθ' ὅλην ὅμως τὴν δεδοκιμασμένην ἀνδρείαν τῶν δαφνοστεφῶν μας τούτων φρουρῶν, τολμῶμεν νὰ ὑπομνήσωμεν εἰς τὴν Κυβέρνησίν μας ὅτι καὶ ἡ ἡμετέρα παραλία, ὡς πλησιεστάτη εἰς τὴν Ανατολὴν δέον νὰ φρουρῆται διαρκῶς.

ΕΠΙΤΟΠΙΑ

ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΑΡΜΟΔΙΟΥΣ

Εἰς τὴν ἀγοράν μας, τὰ τρόφιμα, ἀπὸ ἡμέρας εἰς ἡμέραν σημειώνουν τοιαύτην ἄνοδον πρὸς τὰ ὕψη, ὥστε ἐπ' ἐσχάτων ἡ διατροφή μας κατήντησεν ἀληθὲς πρόβλημα.

Ο κόσμος πεινᾷ.

Κανὲν ἐκ τῶν εἰδῶν τῆς πρώτης ἀνάγκης, κρέας, ψωμί, ψίρια ὄσπρια, αὐγά, πετρέλαιον, δὲν εἶναι πλέον προσιτόν, ὄχι μόνον εἰς τὸν πτωχὸν βιοπαλαιστὴν τῶν λαϊκῶν καὶ μεσαίων τάξεων ἀλλ' οὔτε εἰς αὐτοὺς τοὺς εὐπόρους ἀστούς μας.

Η ἐκμετάλλευσις ἐξαπολυθεῖσα εἰς ὅλα τὰ εἴδη καὶ μὴ εὑρίσκουσα κανὲν ἐμπόδιον καταβροχθίζει τὸν ἱδρῶτα ὅλων μας, ἀπαιτοῦσι τιμὰς φανταστικὰς δι' ἕκαστον εἶδος.

Καὶ ἡ πόλις μας ὑποφέρει καὶ μετ' αὐτῆς καὶ ὅλη ἡ νῆσός μας.

Εὰν εὑρισκόμεθα ἐν καταστάσει πολιορκίας τὰ πράγματα δὲν θὰ ἦσαν χειρότερα.

Αλλ' εἶναι καιρὸς νὰ τεθῇ ἓν τέρμα εἰς τὴν κατάστασιν, ὅπως τοῦτο ἐδέησε νὰ γίνῃ ἐσχάτως καὶ εἰς τὴν Χίον καὶ πρὸ 15 περίπου ἡμερῶν εἰς αὐτὰς τὰς Αθήνας.

Επενέβη εἰς ἐκείνην μὲν τὸ Δημαρχεῖον εἰς αὐτὰς δὲ ἡ Αστυνομία καὶ ὥρισαν τὰς τιμὰς δι' ἕκαστον εἶδος ἐπὶ τῇ βάσει τῆς δηλουμένης εἰς τὸ τελωνεῖον ἀρχικῆς ἀξίας τοῦ ἐμπορεύματος.

Διατί τάχα νὰ μὴ γίνῃ καὶ ἐνταῦθα παρόμοιόν τι;

Εὰν ὑπάρχῃ σπάνις εἰδῶν τινων εἰς τὴν ἀγοράν μας τοῦτο δὲν δικαιολογεῖ ποσῶς ἐκείνους, οἱ ὁποῖοι νομίζουν κατάλληλον τὴν εὐκαιρίαν νὰ διπλασιάσουν τὴν τιμὴν τοῦ σπανίζοντος εἴδους.

Πᾶν κέρδος εἶνε θεμιτὸν μέχρις ἑνὸς ὁρίου. Η ὑπερβολὴ ὅμως ἀποτελεῖ κέρδος ἀθέμιτον καὶ τότε καθῆκον τῆς πολιτείας εἶνε νὰ ἐπέμβῃ ἀποτελεσματικῶς, τὸ μὲν καθορίζουσα τὰς τιμάς, τὸ δὲ φροντίζουσα ὅπως ἄρῃ τὰς προφάσεις διὰ τοῦ ἐγκαίρου ἐπισιτισμοῦ τῆς πασχούσης πόλεως.

Καὶ ἡ πόλις μας πάσχει. Ανάγκη νὰ τὸ ἐννοήσουν οἱ ἁρμόδιοι.

ΕΠΙΤΟΠΙΟΣ ΤΗΛΕΓΡΑΦΙΚΗ ΣΥΓΚΟΙΝΩΝΙΑ

Χθὲς ἀπῆλθε τῆς πόλεως μας πρὸς ἐπιθεώρησιν τῶν τηλεγραφικῶν γραμμῶν Καλλονῆς—Μολύβου σκοπεύων ν' ἀνέλθῃ μέχρι τῆς τελευταίας ταύτης κωμοπόλεως ὁ ῥέκτης διευθυντὴς τοῦ τηλεγραφείου μας κ. Σακᾶς,

Προκειμένου περὶ τοῦ ἀκαταπονήτου τούτου ἀνωτέρου ὑπαλλήλου δίκαιον εἶναι νὰ τονισθῇ ὅτι ἀπὸ τῆς πρώτης τῆς ἀφίξεως του ἡμέρας οὐδενὸς κόπου ἐφείσθη ὅπως διοργανώσῃ ὡς τάχιστα τὰ δύο ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν αὐτοῦ γραφεῖα τῶν τηλεγράφων καὶ ταχυδρομείων, τὰ ὁποῖα ὑστεροῦσι εἰμὴ [illegible] μόνον ὡς ἐκ τῆς ἐλλείψεως σύρματος συνδέοντος ἡμᾶς μὲ τὸ ἐξωτερικὸν καὶ τῆς ἐλλείψεως πυκνοτέρας ἀτμοπλοϊκῆς συγκοινωνίας, αἱ ὁποῖαι τόσον ζημιώνουν τὸν τόπον μας.

ΤΟΥ ΤΑ ΧΑΡΙΖΟΜΕΝ

Τὰ καλὰ καὶ εὔτακτα μικρὰ παιδιὰ τοῦ «Λαϊκοῦ Αγῶνος» κατήγγειλαν(!) προχθὲς τὴν «Λέσβον» εἰς τὸ δημόσιον διὰ τὸ παράρτημά της, ὅπως θὰ ἔκαμνε κάθε καλὸν καὶ εὔτακτον μικρὸν παιδίον διὰ τὴν ἀταξίαν ἄλλου συνομιλήκου του, ἡ ὁποία θὰ διετάραττε τὴν τάξιν εἰς τὴν παράδοσιν, μὲ τὴν ἐλπίδα τὸ καλὸν παιδίον νὰ πάρῃ κανὲν εὔσημον.

Τοιαῦτα εὔσημα καλῆς διαγωγῆς τὰ καλὰ καὶ εὔτακτα μικρὰ παιδιὰ τοῦ «Λαϊκοῦ» ἐπῆραν μέχρι σήμερον πολλὰ καθ' ὅλην ἰδίᾳ τὴν διάρκειαν τῶν ἐπὶ τῆς νήσου μας πολεμικῶν ἐνεργειῶν, ἐπιδείξαντα ἄψογον στάσιν καὶ κενώσαντα στήλας ἀδιαφιλονικήτων ἀποφθεγμάτων.

Οὐδεὶς φέγει. Ο καθεὶς ἀντιλαμβάνεται τὸ ἔργον του καὶ κανονίζει τὰ καθ' ἑαυτὸν ὅπως βούλεται. Ημεῖς προσπαθοῦμεν νὰ ἐξυπηρετήσωμεν τοὺς ἀναγνώστας μας ἀδιαφοροῦντες ἂν ὁ «Λαϊκὸς» θὰ μᾶς δώσῃ εὔσημα καλῆς διαγωγῆς ἢ ὄχι. Ἐκεῖνος τοὐναντίον μάχεται περὶ εὐσήμων Τοῦ τὰ χαρίζομεν.

ΑΙ ΦΛΑΝΕΛΛΑΙ

Αφίκετο ἐξ Αθηνῶν ὁ ἔγκριτος συμπολίτης κ. Ασημάκης Τουλιάτος, ὅστις εἶχε ὡς γνωστὸν μεταβῇ ἐκεῖ πρὸς ἀγορὰν φλανελλῶν προοριζομένων διὰ τὸν στρατόν μας.

Πράγματι ὁ κ. Τουλιάτος ἠγόρασεν ὅσον ἠδυνήθη νὰ προμηθευθῇ ἐκ τῆς Αθηναϊκῆς ἀγορᾶς ἐμπόρευμα ἀνερχόμενον εἰς 1500 φλανέλλας καὶ ἰσάριθμα ἐσώβρακα, τὰ ὁποῖα καὶ ἐκόμισε μεθ' ἑαυτοῦ.

ΠΡΟΣΦΟΡΑ ΦΛΑΝΕΛΛΩΝ

Ανώνυμος ἐκ Πέτρας προσέφερεν εἰς τὴν Επιτροπὴν τῶν Κυριῶν 11 φλανέλλας ἀρίστης ποιότητος, ἐφ' ᾧ καὶ ἡ Αξ. Επιτροπὴ ἐκφράζῃ αὐτῷ τὰς εὐχαριστίας της.

ΕΥΤΥΧΕΙΣ ΑΡΡΑΒΩΝΕΣ

Τὴν παρελθοῦσαν Κυριακὴν ἐτελέσθησαν οἱ ἀρραβῶνες τοῦ κ. Γεωργίου Βρόσαλη ἐμπόρου τῆς ἀγορᾶς μας, μετὰ τῆς κατὰ πάντα ἀνταξίας αὐτῷ Δος Μαριγοῦς Κατσάνη ἀνεψιᾶς τοῦ ἀγαπητοῦ ἡμῶν φίλου κ. Χριστοδούλου Κατσάνη.

Η «Λέσβος» συμμετέχουσα τῆς χαρᾶς τῶν μνηστευθέντων εὔχεται εἰς αὐτοὺς ταχεῖαν τὴν στέψιν.

ΚΙΝΗΜΑΤΟΘΕΑΤΡΟΝ «ΑΛΚΑΙΟΣ»

Εξακολουθοῦν σημειοῦσαι μεγάλας πάντοτε ἐπιτυχίας, αἱ παραστάσεις τοῦ θιάσου τῆς Δος Δρόσου εἰς τὸ Κινηματοθέατρον «Αλκαῖος».

Ως καὶ ἄλλοτε ἐγράψαμεν τὰ διδασκόμενα ἔργα ὑποθέσεων ἱστορικῶν ἀνταποκρίνονται πληρέστατα πρὸς τὰς ἀπαιτήσεις τοῦ κοινοῦ, τὸ ὁποῖον ὡς ἐκ τοῦ θριαμβευτικοῦ πολέμου μας καὶ τὴν ἀπελευθέρωσιν του ἀπὸ τοῦ Τουρκικοῦ ζυγοῦ ἐπιζητεῖ συγκινήσεις καλλιτεχνικὰς ἀναλόγους πρὸς τὰ προκαλούμενα εἰς τὴν ψυχὴν του συναισθήματα ἐκ τῶν κοσμοϊστορικῶν γεγονότων τῶν τελευταίων μηνῶν. Καὶ ὁ θίασος τῆς Δος Δρόσου διά τε τῆς ἐκλογῆς τῶν ἔργων καὶ τῆς καλλιτεχνικῆς αὐτῶν ἐκτελέσεως ἀνταποκρίνεται πληρέστατα πρὸς τὰς ἀπαιτήσεις ταύτας τοῦ κοινοῦ.

ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΚΙΝΗΣΙΣ

Ανεχώρησεν εἰς Αθήνας ὁ ἔγκριτος συμπολίτης κ. Παναγιώτης Βοστάνης ὁ καὶ ἐπίτροπος τῆς Επαρχίας Μυτιλήνης διὰ τὰς προσεχεῖς ἐν Κων)πόλει Πατριαρχικὰς ἐκλογάς.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΑ

Οἱ ὑποφαινόμενοι ἐκφράζομεν τὰς θερμοτάτας εὐχαριστίας μας πρὸς τοὺς ἐξ. κατοίκους Σκοπέλου καὶ Μεσαγροῦ διὰ τὴν ἔκδηλον φιλοξενίαν καὶ τὰς πολλὰς καὶ μεγάλας περιποιήσεις, τὰς ὁποίας μᾶς παρέσχον κατὰ τὸ διάστημα τῆς αὐτόθι διαμονῆς μας, λυπούμεθα δὲ διότι ἡ φωνὴ τοῦ καθήκοντος καλοῦσα ἡμᾶς ἀλλαχοῦ δὲν ἐπέτρεψε νὰ παρατείνωμεν τὴν αὐτόθι διαμονήν μας πλειότερον, ὅπως ἐξίσου ἐκθύμως ἐξακολουθῶμεν παρέχοντες εἰς αὐτοὺς τὰς ὑπηρεσίας μας.

Οἱ ναῦται

Ν. Αναστασάτος, Ν. Μικέλης, Δ. Αιώσης, Θ. Πολίτης, Β. Μπαλούρδας, Ι. Λάϊος, Δ. Κακούσης, Α. Μαλτέζος, Γ. Σπαχῆς, Δ. Πελοποννήσιος, Β. Κασιμάτης, Αδελφοὶ Σακελλίωνος.

⁂

Ο ὑποφαινόμενος καθῆκον μου θεωρῶ νὰ προσφέρω καὶ δημοσίᾳ τὰς εὐχαριστίας μου πρὸς τοὺς κατοίκους Παπάδου διὰ τὰς πολλὰς καὶ μεγάλας περιποιήσεις των καὶ τὴν ἐπιδαψιλευθεῖσάν μοι ἀδελφικὴν φιλοξενίαν παρ' ὅλων ἀνεξαιρέτως καὶ καθ' ὅλον τὸ διάστημα τῆς διαμονῆς μου αὐτόθι καθ' ἣν ἡ πατρὶς ἔταξέ με πρὸς ἐδραίωσιν τῆς ἀσφαλείας τοῦ τόπου των.

Ο ναύτης

Π. Ψαρρός

ΤΕΛΕΥΤΑΙΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ

Τὰ ἐν Χίῳ

Κατὰ χθεσινὰς ἐξηκριβωμένας πληροφορίας μας, ἡ μέχρι σήμερον ἀνεστάλη ἡ σκοπουμένη κατὰ τῆς ἀμυνομένης Τουρκικῆς ἐν Χίῳ φρουρᾶς ἐπίθεσις τοῦ στρατοῦ μας —τὴν Δευτέραν καὶ Τετάρτην— ἕνεκα προτάσεων τῶν Τούρκων πρὸς παράδοσιν.

Αχρις ὥρας οὐδεμία νεωτέρα εἴδησις ὑπάρχει περὶ τοῦ ἂν αἱ προτάσεις αὗται κατέληξαν εἰς τι θετικὸν ἀποτέλεσμα ἢ ἂν δὲν εἶναι ἁπλῶς κανὲν ἀπὸ τὰ συνειθισμένα τερτίπια τῶν τούρκων ζητούντων νὰ κερδίσουν καιρὸν ἀναβάλλοντες κατὰ τὸ δυνατὸν τὸ μοιραῖον ἴσως διότι ἐλπίζουν εἰς νέαν ἔξοδον τῆς περιφήμου Αρμάδας καὶ νέαν αὐτῆς νίκην ὁμοίαν πρὸς ἐκείνην τὴν ὁποίαν διεσάλπισαν μετὰ τὴν τελευταίαν πρὸ τῶν Δαρδανελλίων ναυμαχίαν.

Αναγινώσκομεν εἰς τὸν χθεσινὸν «Κόρηκα»·

Εὰν ἀπορριφθῶσιν αἱ ἀντιπροτάσεις

Τὰ ἐξ Εὐρώπης σημερινὰ τηλεγραφήματα ἀγγέλλουν ὅτι σύμπας ὁ εὐρωπαϊκὸς τύπος καὶ οἱ πολιτικοὶ κύκλοι φρονοῦσιν ὅτι ἐὰν σήμερον οἱ πληρεξούσιοι τῶν συμμάχων ἀπορρίψωσι τὰς τελευταίας ἀντιπροτάσεις τῆς Πύλης αἱ διαπραγματεύσεις ὡρισμένως θὰ διακοπῶσι καὶ ὁ πόλεμος θὰ ἐπαναληφθῇ.

Αξιώσεις Ρουμανίας

Ο «Ν. Ε. Τύπος» πληροφορεῖται ὅτι ἡ Ρουμανία ἔφερεν εἰς γνῶσιν τῆς βουλγαρικῆς κυβερνήσεως ὅτι ὡς ἀντάλλαγμα τῆς ἐδαφικῆς ἐπεκτάσεως τῆς Βουλγαρίας ἐπιθυμεῖ ἐπέκτασιν τοῦ ἐδάφους της εἰς ἀπόστασιν 3000 χιλιομέτρων καὶ τὴν προστασίαν τῶν ἐθνικῶν δικαιωμάτων τῶν ἐν Μακεδονίᾳ Κουτσοβλάχων.

Αναβολὴ ταξειδίου Σουλτάνου

Τὸ ταξείδιον τοῦ Σουλτάνου εἰς Τσατάλτζαν ὅπερ εἶχε προαγγελθῇ ἀνεβλήθη

Ο Γκόλτς πασᾶς

Η «Σαμπὰχ» γράφει ὅτι ὁ φὸν δὲρ Γκόλτς πασᾶς θὰ παραιτηθῇ τῶν τάξεων τοῦ Γερμανικοῦ στρατοῦ καὶ θὰ ἔλθῃ ἐνταῦθα ἐν ᾗ περιπτώσει αἱ ἐχθροπραξίαι ἐπαναληφθῶσι.

Θάνατος Κίνδερλεν Βαΐχτερ

Ο ὑπουργὸς τῶν ἐξωτερικῶν τῆς Γερμανίας Κίνδερλεν Βαΐχτερ ἀπέθανεν.